

ที่ ทส 0902.3/ 21

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ถนนพหลโยธิน ซอย 7 เขตพญาไท
กรุงเทพฯ 10400

เลข 1/13
วันที่ 8 มิ.ย.
เวลา 14.00 น.

4 มกราคม 2551

เรื่อง รายงานการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่า
ที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ 14 (CITES CoP14) และ มาตรการควบคุมการค้าช้างภายในประเทศ
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. สรุปผลการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 3-15 มิถุนายน 2550 พร้อมผลการประชุมอื่นที่เกี่ยวข้อง
 2. ข้อตัดสินใจที่ 13.26 (แก้ไข CoP14) และมติที่ประชุมที่ 10.10 (แก้ไข CoP14)
 3. สำเนาประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ให้ผู้ประกอบการพาณิชย์กิจต้องจดทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2547
 4. สำเนาหนังสือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด่วนมาก ที่ ทส 0943/10484 ลงวันที่ 15 มิถุนายน 2547
 5. สำเนาหนังสือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ทส 0902/20387 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2549
 6. สำเนาหนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส 0902.3/1342 ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2550

1. เรื่องเดิม

1.1. คณะผู้แทนประเทศไทยได้เข้าประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ครั้งที่ 14 (CITES CoP14) ระหว่างวันที่ 3-15 มิถุนายน 2550 ณ กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ พร้อมนี้ได้เข้าประชุมอื่นๆ ที่จัดขึ้นในระหว่างการประชุมข้างต้น ได้แก่ การประชุมโต๊ะกลมระดับรัฐมนตรี (Ministerial Round Table) การประชุมภาคีอนุสัญญา CITES ของภูมิภาคเอเชีย (Asia Regional Meeting) การประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา CITES ครั้งที่ 55 (55th Standing Committee) และการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 56 (56th Standing Committee) สรุปผลการประชุมมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1

/1.2 ที่ประชุม...

1.2 ที่ประชุมภาคีอนุสัญญา CITES ครั้งที่ 14 มีมติเห็นชอบแผนปฏิบัติการว่าด้วยการควบคุมการค้างาช้าง (Action Plan for the Control of Trade in elephant ivory) ตามข้อตัดสินใจที่ 13.26 (แก้ไข CoP 14) ซึ่งมีประเด็นสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้อง คือ ระบุชื่อประเทศไทย เป็นประเทศในกลุ่มที่ต้องให้ความสำคัญในลำดับต้นในการติดตามตรวจสอบการดำเนินการควบคุมการค้างาช้างภายในประเทศ โดยประเทศที่มีการค้างาช้างภายในประเทศต้องกำหนดมาตรการควบคุมการค้างาช้างภายในประเทศตามแนวทางในมติที่ประชุม ที่ 10.10 (แก้ไข COP12) เรื่องการค้าตัวอย่างพันธุ์ช้าง โดยหากประเทศดังกล่าวไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการนี้ จะเป็นผลให้ถูกระงับการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าในบัญชีอนุสัญญา CITES ได้ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2

2. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีมาตรการควบคุมการค้างาช้างภายในประเทศที่สอดคล้องตามแนวทางที่กำหนด หากไม่กำหนดมาตรการควบคุมดังกล่าวอาจทำให้ถูกระงับการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา CITES ได้ ซึ่งจะเกิดความเสียหายในทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้ากล้วยไม้ พืชป่า และสัตว์ป่าในบัญชี CITES และเกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์ของประเทศในด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าและการดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีแห่งอนุสัญญา CITES

3. สาระสำคัญของเรื่องหรือข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

3.1 ระเบียบ ข้อกฎหมาย และนโยบาย

3.1.1 ช้างเอเชีย และ ช้างแอฟริกา เป็นสัตว์ในบัญชี 1 ของอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) โดยทั่วไปไม่สามารถทำการค้าระหว่างประเทศในเชิงพาณิชย์ได้

3.1.2 ประเทศภาคีที่มีการค้างาช้างภายในประเทศ ต้องกำหนดมาตรการควบคุมการค้างาช้างภายในประเทศที่มีประสิทธิภาพ ไม่ให้มีการลักลอบค้าระหว่างประเทศได้ โดยต้องดำเนินการควบคุมการค้างาช้างดังกล่าวให้เป็นไปตามมติที่ประชุมที่ 10.10 (แก้ไข CoP14) เรื่องการค้าตัวอย่างพันธุ์ช้าง ดังนี้

- 1) ต้องมีระบบการจดทะเบียน และการอนุญาต ผู้นำเข้า โรงงานผลิต ผู้ค้าส่ง และผู้ค้าปลีก งาม้างดิบ งาม้างกิ่งแปรรูป และผลิตภัณฑ์งาม้าง
- 2) ต้องมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับตลาดค้าปลีก เพื่อประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยว และผู้ที่มีสัญชาติอื่น ๆ เพื่อรณรงค์ไม่ให้ซื้องาม้าง เนื่องจากเป็นการผิดกฎหมายในการนำงาม้างเข้าประเทศของตนเอง

/3) ต้องมีมาตรการ...

3) ต้องมีมาตรการบันทึกข้อมูลและตรวจสอบ ที่ให้หน่วยงานด้านการจัดการของอนุสัญญาCITES หรือ หน่วยงานของรัฐที่เหมาะสม สามารถติดตามการเคลื่อนย้ายของงาช้างภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของ

- การควบคุมการค้างาช้างดิบที่เข้มงวด และ
- ระบบการรายงานที่ตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพและเข้มงวด และมีระบบการบังคับใช้กฎหมายสำหรับการค้าผลิตภัณฑ์งาช้าง

3.1.3 ช้างเอเชียในประเทศไทย มี 2 สถานะทางกฎหมาย คือ ช้างบ้าน ซึ่งเป็นสัตว์พาหนะตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 และ ช้างป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ซึ่งไม่หมายความรวมถึงสัตว์พาหนะตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ ในปัจจุบัน งาช้างยังไม่มีกฎหมายควบคุมเป็นการเฉพาะ กล่าวคือพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 ที่ควบคุมดูแลช้างบ้านซึ่งเป็นสัตว์พาหนะชนิดหนึ่ง มิได้มีบทบัญญัติที่ครอบคลุมถึงงาช้างดังกล่าวแต่อย่างใด และช้างบ้านที่เป็นสัตว์พาหนะตามกฎหมายดังกล่าวมิใช่สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ดังนั้นจึงไม่มีกฎหมายเฉพาะที่จะอาศัยอำนาจเพื่อควบคุมการค้างาช้างบ้านได้ ประเทศไทยจึงมีการค้างาช้างโดยที่ไม่มีการควบคุมดูแล โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อกำหนดเกี่ยวกับที่มาของงาช้าง และเป็นช่องทางของการนำงาช้างที่ผิดกฎหมาย ได้แก่ งาช้างป่า และงาช้างแอฟริกา มาปะปน โดยที่กล่าวอ้างว่าเป็นงาช้างบ้าน

3.2 ข้อเท็จจริง

เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามข้อกำหนดโดยไม่ล่าช้า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในฐานะหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบงานอนุสัญญา CITES ได้ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่ออาศัยฐานอำนาจตามกฎหมายที่บังคับใช้อยู่แล้วดำเนินการไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกฎหมายที่ควบคุมดูแลเป็นการเฉพาะ ได้แก่

3.2.1 การจดทะเบียน

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ให้ผู้ประกอบการพาณิชย์กิจต้องจดทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2547 กำหนดให้ผู้ประกอบการทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่ประกอบพาณิชย์กิจเกี่ยวกับงาช้างต้องจดทะเบียนพาณิชย์ รายละเอียดตาม *สิ่งที่ส่งมาด้วย 3*

- ขณะนี้อยู่ระหว่างการประสานงานกับกรมปศุสัตว์ เพื่อกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตค้างาช้างตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 รายละเอียดตาม *สิ่งที่ส่งมาด้วย 4*

/3.2.2 การเผยแพร่...

3.2.2 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

- การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ในบริเวณที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เพื่อรณรงค์มิให้ซื้อของจากประเทศไทย ในบริเวณพื้นที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ตลาดนัดจตุจักร และด้านตรวจสัตว์ป่าชายแดนต่างๆ

- การจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจเรื่องการควบคุมการค้าช้างกับผู้ประกอบพาณิชย์กิจเกี่ยวกับช้าง ในพื้นที่อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ อุทัยธานี กาญจนบุรี และกรุงเทพฯ ตลอดจนการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ดังกล่าว

- การขอความร่วมมือจากจังหวัดทุกจังหวัดในการรณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และปราบปรามการค้าลักลอบค้าช้าง รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 5

3.2.3 ระบบฐานข้อมูลและกระบวนการตรวจสอบ

- อยู่ระหว่างการเสนอให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณาทบทวนออกประกาศกระทรวงพาณิชย์กำหนดให้บุคคลธรรมดาและห้างหุ้นส่วนที่มีโชตินิติบุคคลเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และออกประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กำหนดลักษณะของบัญชีสินค้าและเอกสารประกอบการลงบัญชีสินค้าของพาณิชย์กิจที่เกี่ยวกับช้างเป็นการเฉพาะ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 6

4. ประเด็นของปัญหาที่ต้องการให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

การดำเนินการมาตรการควบคุมการค้าช้างภายในประเทศเพื่อให้สอดคล้องตามมติที่ประชุมที่ 10.10 (แก้ไข CoP14) มีแนวทางดังนี้

4.1 มาตรการระยะยาว

การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมถึงช้างบ้าน และการควบคุมการค้าช้างภายในประเทศ เพื่อให้สามารถกำหนดมาตรการควบคุมการค้าช้างอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมปศุสัตว์)

4.2 มาตรการระยะสั้น

4.2.1 การอาศัยอำนาจของพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499 และพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 เพื่อออกประกาศกระทรวงพาณิชย์กำหนดให้บุคคลธรรมดาและห้างหุ้นส่วนที่มีโชตินิติบุคคลเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีด้วย และออกประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กำหนดลักษณะของบัญชีสินค้าและเอกสารประกอบการลงบัญชีสินค้าของพาณิชย์กิจที่เกี่ยวกับช้างเป็นการเฉพาะ

4.2.2 การอาศัยอำนาจของพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 เพื่อกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตค้าช้างภายในประเทศ

/4.2.3 การสนับสนุน...

4.2.3 การสนับสนุนการจัดทำข้อตกลงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) เป็นต้น เกี่ยวกับการระบับคดี การจัดการและเก็บรักษาของกลาง ในคดีที่เกี่ยวข้องกับงาช้างและสัตว์ป่าอื่น ๆ เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องตามอนุสัญญา CITES

4.2.4 การป้องกันและปราบปรามการลักลอบค้างาช้างทั้งระหว่างประเทศและภายใน ประเทศอย่างเคร่งครัด โดยความร่วมมือของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมศุลกากร กรมปศุสัตว์ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จังหวัดทุกจังหวัด เป็นต้น

4.2.5 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอย่างต่อเนื่องในพื้นที่ท่าอากาศยานนานาชาติ บริเวณชายแดน โรงแรม และแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของชาวต่างชาติ โดยความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดทุกจังหวัด เป็นต้น

5. รายละเอียดที่ประสงค์จะให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ความเห็นชอบหรือมีมติ

5.1 รับทราบผลการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิด สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ครั้งที่ 14 การประชุมโต๊ะกลมระดับรัฐมนตรี (Ministerial Round Table) การประชุมภาคีอนุสัญญา CITES ของทวีปเอเชีย (Asia Regional Meeting) การประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา CITES ครั้งที่ 55 (55th Standing Committee) และการประชุม คณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 56 (56th Standing Committee)

5.2 ให้ความเห็นชอบในหลักการให้ดำเนินมาตรการควบคุมการค้างาช้างภายใน ประเทศ โดยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) เป็นหน่วยงานหลักเพื่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

5.2.1 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมปศุสัตว์) พิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมถึงงาช้างบ้านและการควบคุมการค้างาช้าง เพื่อให้สามารถกำหนดมาตรการ ควบคุมการค้างาช้างอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

5.2.2 กระทรวงพาณิชย์ ให้การสนับสนุนพิจารณาทบทวนออกประกาศ กระทรวงพาณิชย์กำหนดให้บุคคลธรรมดาและห้างหุ้นส่วนที่มีใช้นิติบุคคลเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีตาม พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และออกประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กำหนดลักษณะของ บัญชีสินค้าและเอกสารประกอบการลงบัญชีสินค้าของพาณิชย์กิจที่เกี่ยวข้องกับงาช้างเป็นการเฉพาะ

5.2.3 กรมปศุสัตว์ ให้ความร่วมมือในการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการออก ใบอนุญาตค้างาช้างภายในประเทศ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499

/5.2.4 กระทรวงการคลัง...

5.2.4 กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) ให้การสนับสนุนการจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับการระบับคดี การจัดการและเก็บรักษาของกลางในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและสัตว์ป่าอื่น ๆ เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องตามอนุสัญญา CITES

5.2.5 บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) และ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้ความร่วมมือในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยการรณรงค์ไม่ให้ซื้อของจากประเทศไทย

5.2.6 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมศุลกากร และ บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการค้าของผิดกฎหมายอย่างเคร่งครัด

6. ผลกระทบของการลงมติของคณะรัฐมนตรี

6.1 ผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาล

ผลดี

1. เกิดภาพลักษณ์ที่ดีของรัฐบาลและประเทศในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่า ซึ่งเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
2. เกิดภาพลักษณ์ที่ดีในการดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีที่ไทยให้สัตยาบันไว้

ผลเสีย ไม่มี

6.2 ผลกระทบต่อความรับผิดชอบร่วมกันของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา

ไม่มี

6.3 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวม

ผลดี

1. เป็นการสนับสนุนการค้าภายในประเทศที่ได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งเป็นการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการสร้างงานและมูลค่าของสินค้า
2. หากประเทศไทยมีมาตรการควบคุมการค้าภายในประเทศที่มีประสิทธิภาพ จะสามารถรักษาตลาดการค้าพืชป่าและสัตว์ป่าในบัญชี CITES โดยเฉพาะอย่างยิ่งกล้วยไม้ และพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ตลอดจนผลิตภัณฑ์เครื่องหนังจากสัตว์ป่า เนื่องจากการระบับการค้าจะห้ามค้าพืชป่าและสัตว์ป่าทุกชนิดในบัญชี CITES ซึ่งจะนำมาซึ่งความสูญเสียมูลค่าเศรษฐกิจจำนวนมาก

ผลเสีย ไม่มี

6.4 ผลกระทบต่อการเงินและงบประมาณ

ไม่มี

6.5 ผลกระทบทางสังคมและการเมืองต่อบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง ผลดี

1. งานแกะสลักงาช้างเป็นภูมิปัญญาด้านศิลปะของไทยอย่างหนึ่ง ที่จะสามารถถ่ายทอดไปสู่อนุชนรุ่นหลังได้ การประกอบอาชีพแกะสลักงาช้างจึงเป็นการอนุรักษ์ศิลปะแขนงนี้ไว้ต่อไป
2. เกิดการสร้างงานในชุมชน ประชาชนมีอาชีพ และลดการอพยพออกจากพื้นที่เพื่อไปประกอบอาชีพในท้องถิ่นอื่น
3. เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการประกอบพาณิชย์กิจเกี่ยวกับงาช้างอย่างถูกต้อง และสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ประกอบการพาณิชย์กิจ

ผลเสีย

1. อาจส่งผลให้เป็นการเพิ่มขึ้นตอนหรือต้นทุนในการประกอบพาณิชย์กิจเกี่ยวกับงาช้าง สำหรับผู้ที่ดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
2. อาจทำให้ความต้องการผลิตภัณฑ์งาช้างในตลาดลดลงและส่งผลกระทบต่อตลาดการค้างาช้างภายในประเทศตกต่ำลงในระยะเวลาหนึ่ง

6.6 ผลกระทบทางเทคโนโลยี

ไม่มี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อโปรดทราบและพิจารณาให้ความเห็นชอบตามรายละเอียดในข้อ 5. ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายยงยุทธ ยุทธวงศ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา

โทร. 0 561 0777 ต่อ 709, 250

โทรสาร 0 2561 4838

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1

สรุปผลการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่า
ที่ไกล์สตูพังก์ ครั้งที่ 14 (CITES CoP14)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ชื่อการประชุม	การประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ไกล์สตูพังก์ ครั้งที่ 14 (CITES CoP14)
1.2 สถานที่ประชุม	กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์
1.3 ระยะเวลา	วันที่ 3 – 15 มิถุนายน 2550
1.4 งบประมาณ	- รัฐบาลไทย (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร และกรมประมง) 12 ทูน
- สำนักเลขาธิการ CITES 2 ทูน
1.5 ผู้เข้าร่วมประชุม	ประกอบด้วยตัวแทนประเทศภาคี และองค์กรระหว่างประเทศต่างๆ ตลอดจนสื่อมวลชนจากทั่วโลก

ผู้แทนประเทศไทยประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ทั้งหมดจำนวน 14 คน จากสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 1 คน กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช 6 คน กรมวิชาการเกษตร 4 คน และกรมประมง 3 คน |

ส่วนที่ 2 รูปแบบและเนื้อหาการประชุม

2.1 วัตถุประสงค์

เป็นการประชุมของประเทศไทยภาคีอนุสัญญา CITES เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินงานตามพันธกรณีแห่งอนุสัญญา CITES ให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

2.2 รูปแบบ แบ่งการประชุมออกเป็น 2 ส่วน คือ

(1) การประชุมเต็มคณะ (Plenary Session) แบ่งการประชุมออกเป็น 2 ช่วง โดยช่วงแรกเป็นการประชุมเพื่อคัดเลือกคณะกรรมการจัดประชุม รับรองวาระการประชุม และช่วงที่ 2 เป็นการประชุมหลังจากการประชุม Committee 1 และ Committee 2 เพื่อพิจารณาลงมติยืนยันการลงมติของที่ประชุม Committee I และ Committee II

(2) การประชุมคณะกรรมการ 1 (Committee I) และ 2 (Committee II) ซึ่งการประชุม Committee I เป็นการประชุมเพื่อพิจารณาเปลี่ยนแปลงแก้ไขบัญชีหมายเลข ชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา CITES 1 และ 2 ตลอดจนวาระที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ สำหรับการประชุม Committee II เป็นการประชุมเพื่อพิจารณา เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อปฏิบัติ ตลอดจนการบริหาร งบประมาณ นโยบายและแผนการดำเนินงาน เพื่อการอนุวัติตามอนุสัญญา CITES

นอกจากนี้ยังมีการประชุมที่เกี่ยวข้องอีก 4 การประชุม คือ

1. การประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 55 ในวันที่ 2 มิถุนายน 2550
2. การประชุมโต๊ะกลมระดับรัฐมนตรี (Ministrial Round Table) ในวันที่ 13 มิถุนายน 2550
3. การประชุม CITES Asia Regional Meeting ในวันที่ 4 และ 11 มิถุนายน 2550
4. การประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 56 ในวันที่ 15 มิถุนายน 2550

นอกจากนี้ประเทศไทย (โดยเจ้าหน้าที่ CITES ประเทศไทยและเจ้าหน้าที่จากกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ยังได้เข้าร่วมกิจกรรม Site Event 2 รายการในฐานะผู้แทนอาเซียน คือ ความร่วมมือระหว่างประเทศ ASEAN-WEN กับ Coalition Against Wildlife Trafficking (CAWT) จากประเทศสหรัฐอเมริกา และ ความร่วมมือระหว่างประเทศ ASEAN-WEN กับ EU

2.3 เนื้อหา

มีทั้งหมด 70 วาระการประชุม โดยในวาระที่ 68 เป็นการพิจารณาข้อเสนอเปลี่ยนแปลงบัญชีอนุสัญญา จำนวน 37 ข้อเสนอ โดยเป็นข้อเสนอเกี่ยวกับสัตว์ จำนวน 21 ข้อเสนอ และพืชจำนวน 16 ข้อเสนอ

ส่วนที่ 3 ผลการประชุม

การประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าสัตว์ป่าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ 14 มีวาระการประชุมทั้งหมด 70 วาระ มีการพิจารณาการลงมติปรับแก้ไขข้อมติ ข้อตัดสินใจ รวมทั้งพิจารณาข้อเสนอเพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขบัญชีชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา CITES สรุปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย ได้ดังนี้

3.1 ผลการประชุมพิจารณาข้อเสนอเปลี่ยนแปลงบัญชีในส่วนของสัตว์ป่า

- ชนิดพันธุ์ที่เลื่อนลงจากบัญชี 1 เป็นบัญชี 2 ได้แก่ โคแมนด้า (*Melanosuchus niger*) ประชากรของบราซิล
- ชนิดพันธุ์ที่เลื่อนขึ้นจากบัญชี 2 เป็นบัญชี 1 ได้แก่ ลิงลมทุกชนิดในสกุล *Nycticebus* และ บิลิซาร์ดพันธุ์กัวเตมาลา (*Heloderma horridum charlesbogerti*)
- ชนิดพันธุ์ที่บรรจุเป็นบัญชี 1 ได้แก่ กาเซลล์คูเวียร์ (*Gazella cuvieri*) กาเซลล์เซาเรีย (*Gazella leptoceros*) และ ปลาฉนากทุกชนิดในวงศ์ Pristidae ยกเว้นปลาฉนากยักษ์ (*Pristis microdon*)
- ชนิดพันธุ์ที่บรรจุเป็นบัญชี 2 ได้แก่ ปลาฉนากยักษ์ (*Pristis microdon*) และ ปลาตุหนา (*Anguilla anguilla*)
- แก้ไขคำอธิบายแนบท้ายของช้างแอฟริกา (*Loxodonta africana*) ที่เป็นประชากรของประเทศบอตสวานา นามิเบีย สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ และซิมบับเว ซึ่งอยู่ในบัญชี 2 โดยปรับปรุงเงื่อนไขการค้าระหว่างประเทศ ของช้างแอฟริกา รวมถึงซาก ชิ้นส่วน และอนุพันธ์จาก 4 ประเทศข้างต้น เช่น อนุญาตให้ค้าระหว่างประเทศซึ่งซากจากการล่าที่ถูกกฎหมาย ทั้งนี้โดยไม่มีวัตถุประสงค์

ในเชิงพาณิชย์ อนุญาตให้ค้าไปยังประเทศปลายทางที่ได้รับความเห็นชอบ สำหรับประเทศบอตสวานา และซิมบับเว และเพื่อการอนุรักษ์ในถิ่นกำเนิดสำหรับประเทศนามิเบียและสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ อนุญาตให้ค้าหนัง ขน เครื่องหนัง และงาช้างดิบที่ได้จดทะเบียนตามเงื่อนไขที่กำหนด เป็นต้น

- แก้ไขคำอธิบายแนบท้ายของประชากรวิคunya (*Vicugna vicugna*) ซึ่งอยู่ในบัญชี 2 ที่เป็นประชากรของประเทศโบลิเวีย โดยปรับปรุงเงื่อนไขการค้าระหว่างประเทศซึ่งค้าขนสัตว์ และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้านดังกล่าว เช่น ขนสัตว์ต้องตัดมาจากวิคunyaที่มีชีวิต การระบุเครื่องหมายที่กำหนดบนด้านในของผืนผ้า

การแก้ไขบัญชีชนิดพันธุ์สัตว์และพืชในบัญชี 1 และ บัญชี 2 จะมีผลบังคับใช้ภายใน 90 วัน หลังจากการประชุม คือวันที่ 13 สิงหาคม 2550

3.2 ผลการประชุมเกี่ยวกับการแก้ไขระเบียบปฏิบัติเพื่อการอนุรักษ์ตามอนุสัญญา CITES

3.2.1 ผลการประชุมที่กระทบโดยตรงกับประเทศไทย

(1) วาระที่ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน จำนวน 2 วาระ คือ

- **วาระที่ 53 Elephants** เป็นวาระที่มีวาระย่อย จำนวน 4 วาระ ได้แก่

53.1 Trade in elephant specimens

53.2 Monitoring of illegal trade in ivory and other elephant specimens

53.3 Monitoring of illegal hunting in elephant Rangee States

53.4 Illegal ivory trade and control of internal markets

เป็นการพิจารณาประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องช้าง ซึ่งโดยที่ประชุมได้รับทราบการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามข้อมูลการลักลอบค้าช้างและการดำเนินโครงการติดตามตรวจสอบการลักลอบฆ่าช้าง ซึ่งมีประเด็นสำคัญสำคัญที่เกี่ยวข้อง คือ จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติการจับกุมฆ่าช้าง ประเทศไทยจัดอยู่ใน Category I ซึ่งเป็นประเทศที่มีข้อมูลการลักลอบค้าช้างและยังขาดกฎหมายที่มีประสิทธิภาพที่ควบคุมการค้าช้างภายในประเทศ

มติที่ประชุม ให้ความเห็นชอบรับรอง Action Plan for the Control of Trade Elephant Ivory (เอกสาร 1) ซึ่งเป็นการปรับปรุงจาก Action Plan เดิม ที่เน้นเฉพาะช้างแอฟริกา โดยมีประเด็นสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น

- แก้ไขเพิ่มเติมครอบคลุมถึงช้างเอเชีย ตลอดจนประเทศถิ่นกำเนิดของช้างและประเทศอื่น ๆ ทั้งที่เป็นภาคีและเป็นภาคีที่มีการค้าช้างภายในประเทศให้ดำเนินการควบคุมการค้าช้างอย่างมีประสิทธิภาพ

- ระบุชื่อประเทศไทยเป็นประเทศในกลุ่มที่ต้องให้ความสำคัญในลำดับต้นในการติดตามตรวจสอบการดำเนินการควบคุมการค้าช้างภายในประเทศ

- การตอบกลับแบบสอบถามเกี่ยวกับการค้าช้าง

- การให้ความร่วมมือกับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์ช้าง

- กำหนดแนวทางการดำเนินการตรวจสอบตลอดจนการระงับการค้ากับประเทศที่ไม่ได้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ด้วย

- การประสานงานและความร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ASEAN-WEN, ICPO, Interpol, Lusaka Agreement Task Force และ World Customs Organization เป็นต้น

ภาระผูกพันและผลกระทบต่อประเทศไทย

ประเทศไทยจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตาม Action Plan for the Control of Trade Elephant Ivory ซึ่งได้รับการยอมรับในที่ประชุม CoP14 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

- การตอบกลับแบบสอบถามภายใน 31 ธันวาคม 2550 โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ทั้งนี้หากมีความจำเป็นที่ สำนักเลขาธิการ CITES จะจัด Mission มาประเทศไทย ควรมีการประสานความร่วมมือและอำนวยความสะดวก

- ประเทศไทยมีการค้าช้างภายในประเทศ ต้องดำเนินการควบคุมการค้าช้างภายในประเทศ ตามแนวทางในมติที่ประชุม ที่ 10.10 (แก้ไข COP12) อย่างเคร่งครัด ตลอดจนการตรวจสอบปราบปรามการลักลอบค้าช้างระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง และรายงานความก้าวหน้าสำนักเลขาธิการ CITES ทราบต่อไป

หากประเทศไทยไม่ดำเนินการให้เป็นไปตาม Action Plan นี้อาจจะถูกพิจารณา ระงับการค้าได้

ข้อเสนอแนะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การดำเนินงานของประเทศไทยให้เป็นไปตามมติที่ประชุม CoP14 โดยมีให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ เห็นควรให้

(1) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดำเนินการตอบกลับแบบสอบถามภายใน 31 ธันวาคม 2550 รวมทั้งประสานความร่วมมือในการดำเนินการกับสำนักเลขาธิการ CITES

(2) รัฐบาลควรให้การสนับสนุนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในการปรับปรุงกฎหมายให้ครอบคลุมถึงช้างบ้าน เนื่องจากปัจจุบัน ยังไม่มีบทบัญญัติในกฎหมายฉบับใดที่ครอบคลุมถึง จึงไม่สามารถดำเนินการกำหนดมาตรการตามแนวทางการควบคุมการค้าช้างตามมติที่ประชุม ที่ 10.10 (แก้ไข COP12) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประสานความร่วมมือภายในประเทศกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ กรมศุลกากร ผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อปราบปรามการค้าช้างผิดกฎหมาย

(4) เห็นควรส่งผู้แทนไทยเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาทุกครั้ง เพื่อติดตามสถานการณ์และรายงานการดำเนินงานภายใต้ Action Plan ต่อไป

(5) การจัดการของกลางที่เป็นช้างและสัตว์ป่าต่าง ๆ ให้ส่งมอบให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดูแลและดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลงแห่งอนุสัญญา CITES เห็นควรให้มีข้อตกลงเรื่องของกลางคดีสัตว์ป่าระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมศุลกากร เป็นต้น

(6) ในฐานะภาคี CITES และ Range State ของช้าง ประเทศไทยมีภาระผูกพันที่จะต้องดำเนินงานโครงการโครงการติดตามตรวจสอบการลักลอบฆ่าช้าง (MIKE) ซึ่งเป็นการ

ดำเนินงานตามปกติที่ประชุมที่ 10.10 (แก้ไข CoP12) พื้นที่ดำเนินการของประเทศไทย จำนวน 2 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสลักพระ จังหวัดกาญจนบุรี จึงเห็นควรให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตั้งงบประมาณประจำปีเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานโครงการ MIKE ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุผลที่วางไว้

- วาระที่ 24 National laws for implementation of the Convention

มติที่ประชุม ที่ประชุมมีมติเรียกร้องให้ประเทศภาคีที่เป็นสมาชิกมากกว่า 5 ปี แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับกฎหมายใหม่ใด ๆ ที่ประเทศภาคีนั้น ๆ ดำเนินการแก้ไขใหม่ หรือการที่กฎหมายไม่ครอบคลุม ทั้งนี้หากไม่สอดคล้องกับมาตรการของอนุสัญญา ให้ SC พิจารณามาตรการการลงโทษ ซึ่งอาจรวมถึงการห้ามค้าขายประเทศดังกล่าวด้วย

ภาระผูกพันและผลกระทบต่อประเทศไทย กฎหมายหลักที่ใช้บังคับตามอนุสัญญา CITES ทั้ง 2 ฉบับคือ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 จัดอยู่ใน Category ที่ 1 อย่างไรก็ตามฝ่ายกฎหมายของสำนักงานเลขาธิการ CITES ได้ตั้งข้อสังเกตว่าพระราชสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 อาจจะไม่ครอบคลุม Parts และ Derivatives แต่ฝ่ายไทยได้ยืนยันตลอดมาว่าครอบคลุม โดยมีการประยุกต์ใช้กรณีจับกุมผ้าซาห์ทูช (Shahtoosh Shawl) ทั้งนี้หากผลจากคดีไม่ครอบคลุม ประเทศไทยอาจถูกลดระดับกฎหมายไปอยู่ใน Category ที่ 2 ได้

ข้อเสนอแนะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รอฟลคตี Shahtoosh จากศาล

(2) วาระที่ต้องดำเนินการและติดตามอย่างต่อเนื่อง จำนวน 4 วาระ

- วาระที่ 50 Great Apes

เป็นการรายงานที่ประชุมเพื่อทราบผลการติดตามข้อมูลเกี่ยวกับการลักลอบค้าลิงไร้หางขนาดใหญ่ (Great Apes) โดย Mission ได้เดินทางมาติดตามข้อมูลในประเทศสำคัญต่าง ๆ ที่มีรายงานการจับกุมลิงกลุ่มนี้ ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วย

มติที่ประชุม ที่ประชุมรับทราบ

ภาระผูกพันและผลกระทบต่อประเทศไทย ประเทศไทยส่งลิงอูรังอุตังกลับประเทศอินโดนีเซียแล้วจำนวน 48 ตัว เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2549 แล้วจะดำเนินการส่งกลับที่เหลืออีก 5 ตัว ภาระผูกพันที่สำคัญ คือ ประเทศไทยต้องติดตามและดำเนินการตามความเหมาะสมตามข้อเสนอจาก Mission ของสำนักเลขาธิการ CITES เมื่อวันที่ 22-24 เมษายน 2550 กับลิงอูรังอุตังที่พันคดีและอยู่ในครอบครองของซาฟารีเวิลด์

ข้อเสนอแนะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ดำเนินการประชาสัมพันธ์และปราบปรามการลักลอบค้าลิงอูรังอุตังอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งติดตามตรวจสอบลิงอูรังอุตังที่พันคดีและอยู่ในครอบครองของซาฟารีเวิลด์

- วาระที่ 52 Asian big cats

มติที่ประชุม ที่ประชุมได้เห็นชอบข้อตัดสินใจโดยในส่วนที่สำคัญ เช่น

- กำหนดให้ประเทศ ประเทศถิ่นแพร่กระจาย ของเสือดงกล่าวรายงานผล

ความก้าวหน้าผลการดำเนินงานให้เป็นไปตาม Res.Conf.12.5 (Conservation of and trade in tigers and other Appendix-I Asian big cat species) ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาครั้งที่ 57 ทราบ และให้นำเสนอต่อที่ประชุม CoP15 ด้วย

- ประเทศภาคีควรมีการพัฒนาเกี่ยวกับเครือข่ายการบังคับใช้กฎหมายในระดับภูมิภาค

- สำหรับประเทศที่มีการเพาะเลี้ยงเสือเพื่อการค้าควรมีมาตรการที่จะจำกัดจำนวนเสือที่ได้จากการเพาะพันธุ์ เพื่อที่ว่าเป็นส่วนสำคัญในการอนุรักษ์เสือ ไม่ใช่การเพาะพันธุ์เพื่อค้าซึ่งขึ้นส่วนและอนุพันธ์ของเสือ

- สำนักเลขาธิการ CITES ควรจะจัดประชุมร่วมกับ IUCN และ Global Tiger Forum เกี่ยวกับการควบคุมการค้าเสือ การบังคับใช้กฎหมาย และรวมทั้งการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการอนุรักษ์เสือ

ภาระผูกพันและผลกระทบต่อประเทศไทย

(1) ประเทศไทยโดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ส่งรายงานให้ที่ประชุม CoP14 พิจารณาแล้วตามเอกสารภาคผนวก 6 ของวาระที่ 52

(2) ประเทศไทยดำเนินการอยู่แล้วตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของ Regional Action Plan (2005-2010) เกี่ยวกับการจัดทำเครือข่าย ASEAN-WEN โดยเป็นเจ้าภาพจัดประชุมไปแล้วเมื่อ 24-26 พฤษภาคม 2549 และได้จัดตั้งสำนักงานศูนย์ประสานงานเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ผิดกฎหมายในภูมิภาคอาเซียน (Programme Coordination Unit of ASEAN-WEN) นอกจากนั้นประเทศไทยยังมีคณะกรรมการจัดทำเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน เพื่อบังคับใช้กฎหมายตามอนุสัญญา CITES

ข้อเสนอแนะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(1) เห็นควรให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นหน่วยงานหลัก ในการปฏิบัติและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมศุลกากร เพื่อให้เป็นไปตาม Res.Conf.12.5 Conservation of and trade in tigers and other Appendix-I Asian big cat species

(2) ประเทศไทยโดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมประมง และกรมวิชาการเกษตร เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการตาม ASEAN-WEN โดยมีหน่วยงานสนับสนุน เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (โดยกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) กรมศุลกากร

(3) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเพื่อรายงานตามที่กำหนด และส่งผู้แทนเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมต่าง ๆ ที่จะจัดขึ้น

● วาระที่ 55 Tibetan Antelope

มติที่ประชุม ที่ประชุมรับทราบผลการดำเนินงานเพื่อการอนุรักษ์ Tibetan Antelope ทั้งนี้จำนวนประชากรของ Tibetan Antelope เพิ่มขึ้นเป็นสัญญาณบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการร่วมมืออนุรักษ์ รวมทั้งผลการดำเนินงานของประเทศไทยในการดำเนินการจับกุมการลักลอบค้าผ้า Shahtoosh ซึ่งทำมาจากขนของ Tibetan Antelope นอกจากนี้ผู้แทนประเทศไทยได้แสดงบทบาทผู้นำในการอนุรักษ์โดย ขอความร่วมมือในการต่อต้านการค้าผ้าขนสัตว์ (Shatoosh shaw) จากที่ประชุม อีกด้วย

การะผูกพันและผลกระทบต่อประเทศไทย ผู้แทนประเทศไทยได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเพื่ออนุรักษ์ Tibetan antelope ซึ่งเป็นสัตว์บัญชี 1 โดยการจับกุมการค้าผ้า Shahtoosh เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2549 ที่ กรุงเทพมหานคร ขณะนี้คดีอยู่ในชั้นศาล การะผูกพัน คือ กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช ติดตามผลคดี Shahtoosh เพื่อรายงานสำนักเลขาธิการ CITES ทราบต่อไป

● วาระที่ 7 Financing and budgeting of the Secretariat and of meetings of the Conference of the Parties

มติที่ประชุม ประเด็นหลัก คือ ที่ประชุมมีมติให้เพิ่มงบประมาณสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของสำนักเลขาธิการ CITES สำหรับปี 2009-2011 จำนวน 6 % จากงบประมาณในรอบสามปีที่ผ่านมา

การะผูกพันและผลกระทบต่อประเทศไทย

ประเทศไทยจะต้องจัดตั้งงบประมาณสำหรับเป็นเงินอุดหนุนอนุสัญญา CITES ปีละ 9,623 เหรียญสหรัฐ

3.2.2 ผลการประชุมในวาระอื่นๆ เช่น

วาระที่ 10 Report of the ministerial meeting โดยเรียกร้องให้ประเทศภาคีดำเนินการตามผลการประชุมทั้ง 4 ประเด็น คือ (1) การมีส่วนร่วมสำคัญของ CITES ต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (2) การอนุรักษ์อนุสัญญาและการบังคับใช้อนุสัญญา CITES ให้เข้มข้นมากขึ้น (3) บทบาทของ CITES ต่อไม้แปรรูป และ (4) บทบาทของ CITES ต่อสัตว์ทะเล

วาระที่ 11 CITES Strategic Vision: 2008-2013 ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับ CITES Strategic Vision: 2008-2013 และมีข้อเสนอแนะให้ประเทศภาคีทุกประเทศดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ CITES Strategic Vision นอกจากนี้ยังระบุให้สำนักงานเลขาธิการ CITES จัดทำ Programme of Work สำหรับปี 2008-2013 ให้สอดคล้องกับ Strategic Vision รวมทั้งมอบหมายให้สำนักงานเลขาธิการ CITES ประเทศภาคีแต่ละประเทศสนับสนุนการดำเนินการให้เป็นไปตามตัวชี้วัดที่ระบุไว้ในภาคผนวกของ Strategic Vision อีกด้วยทั้งนี้ที่ประชุมยังกำหนดให้ที่ประชุม SC ครั้งที่ 57 (SC 57) พิจารณาทบทวนและตัดสินใจเกี่ยวกับตัวชี้วัดเหล่านี้ด้วย

วาระที่ 13 Addis Ababa Principles and Guidelines for the Sustainable Use of Biodiversity โดยที่ประชุมมีมติให้มีการปรับปรุง Res.Conf.13.2 (Rev. CoP 14) รวมถึงภาคผนวกของ Animal Committee และ Plant Committee ที่เสนอแนะให้คำนึงถึง Addis Ababa Principles and Guidelines (AAPGs)

วาระที่ 15 National Wildlife Trade Policy Reviews ซึ่งที่ประชุมมีมติชวนเชิญให้ประเทศภาคีจัดทำ National wildlife trade policy reviews และแชร์ผลการศึกษา กับประเทศภาคีอื่น ๆ นอกจากนี้ เรียกร้องให้ IGOs และ NGOs ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกรอบและแนวทางการจัดทำ National wildlife trade policy reviews

วาระที่ 16 Capacity Building โดยที่ประชุมมีมติให้ประเทศภาคีให้การสนับสนุนทางการเงินกับสถาบันการศึกษาที่จัดหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต Master's degree courses ด้าน CITES รวมถึงหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับ CITES และมอบหมายให้สำนักงานเลขาธิการ CITES (1) แสวงหาทุนสนับสนุนจากภายนอกเพื่อจัดตั้งและดำเนินการร่วมกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานฝึกอบรม เกี่ยวกับ CITES Virtual College (2) ผลิตเครื่องมือด้านการพัฒนาบุคลากร 6 ภาษาของ UN (3) แสวงหาทุนสนับสนุนการฝึกอบรมบุคลากรด้านการบังคับใช้กฎหมายสำหรับภูมิภาค Oceania ก่อนการประชุม SC 58

วาระที่ 25 Enforcement Matters ซึ่งประชุมมีมติกำหนดให้สำนักงานเลขาธิการ CITES จัดประชุม CITES Enforcement Experts Group ตามงบประมาณที่มี เพื่อจัดจำแนกมาตรการที่จะรวบรวมข้อมูลการค้าที่ผิดกฎหมายให้ดีขึ้น รวมทั้งแสวงหาแนวทางซึ่งข้อมูลดังกล่าวสามารถทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการค้าชนิดสัตว์ตามบัญชี CITES

วาระที่ 26 Compliance and Enforcement โดยที่ประชุมมีมติให้แก้ไข Res. Conf.11.3 (Rev. CoP13) รวมถึงมั่นใจว่ามาตรการเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายซึ่งนำไปบังคับใช้โดยประเทศภาคีเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนในการอนุรักษ์ในประเทศผู้ผลิต

วาระที่ 28 Internet Trade in Specimens of CITES-listed Species ซึ่งที่ประชุมมีมติกำหนดให้มีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการห้ามค้าขายสัตว์ป่าพืชป่าทางอินเทอร์เน็ต และเรียกร้องให้มีการติดตามการค้าขายสัตว์ป่าพืชป่าทางอินเทอร์เน็ตด้วย

วาระที่ 35 International Expert Workshop on Non-detriment Findings โดยที่ประชุมมีมติเรียกร้องให้ประเทศภาคีสนับสนุนทางการเงิน สำหรับการ จัด International expert workshop on NDFs และมอบหมายให้สำนักงานเลขาธิการ CITES ให้ความช่วยเหลือในการเตรียมจัดประชุมเชิงปฏิบัติการแก่คณะกรรมการจัดประชุมซึ่งมีเม็กซิโกเป็นประธาน

นอกเหนือจากผลการประชุมในวาระข้างต้นแล้ว ยังมีผลการประชุมที่ประเทศภาคี (รวมถึงประเทศไทย สำหรับ 3 Management Authorities คือ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร และ กรมประมง) ควรติดตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลการประชุมในวาระที่ 57 (Tortoises and Freshwater Turtles) วาระที่ 58 (Hawksbill Turtle) วาระที่ 59 (Sharks) วาระที่

60 (Sturgeons and Paddlefish) วาระที่ 61 (Toothfish: report of CCAMLR และวาระที่ 62 (Sea Cucumbers) ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำซึ่งได้รับความสนใจมากขึ้นเป็นลำดับในแต่ละCoP

3.3 มติที่ประชุมใหม่ที่ได้รับการรับรองและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 13 กันยายน 2550 จำนวน 8 มติ คือ

Conf. Res.14.1: Financing and the costed programme of work for the Secretariat for the triennium 2009-2011

Conf. Res.14.2: CITES Strategic Vision: 2008-2013

Conf. Res.14.3: CITES compliance procedures

Conf. Res.14.4: Cooperation between CITES and ITTO regarding trade in tropical timber

Conf. Res.14.5: Dialogue meetings

Conf. Res.14.6: Introduction from the sea

Conf. Res.14.7: Management of nationally established export quotas

Conf. Res.14.8: Periodic Review of the Appendices

3.4 ผลการประชุมโต๊ะกลมระดับรัฐมนตรี (Ministerial Round Table) สรุปได้ ประเด็น 4 ประเด็นสำคัญ คือ

(1) การมีส่วนร่วมสำคัญของ CITES ต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(2) การอนุวัติอนุสัญญาและการบังคับใช้อนุสัญญา CITES ให้เข้มข้นมากขึ้น

(3) บทบาทของ CITES ต่อไม้แปรรูป

(4) บทบาทของ CITES ต่อสัตว์ทะเล

3.5 ผลการเข้าร่วมกิจกรรม Site events ในคราวประชุม CoP 14

ผลจากการที่เจ้าหน้าที่ CITES ประเทศไทย (1 คน) และเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (1 คน) ได้เข้าร่วมกิจกรรม Site Event 2 รายการในฐานะผู้แทนอาเซียน คือ ความร่วมมือระหว่างประเทศ ASEAN-WEN กับ Coalition Against Wildlife Trafficking (CAWT) จากประเทศสหรัฐอเมริกา และ ความร่วมมือระหว่างประเทศ ASEAN-WEN กับ EU โดยผู้แทนทั้งสองได้นำเสนอ (Presentation) ร่วมหารือถึงความร่วมมือเกี่ยวกับความช่วยเหลือเกี่ยวกับ Forensic Training กับประเทศ ASEAN ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนจากประเทศ ASEAN เพื่อแสวงหาแหล่งเงินทุน จึงจะดำเนินการได้

ส่วนที่ 4 ผลกระทบต่อประเทศไทย

4.1 ประเด็นที่มีผลกระทบโดยตรงต่อประเทศไทยซึ่งต้องดำเนินการเร่งด่วน

(1) การควบคุมการค้างาช้างภายในประเทศ ซึ่งประเทศไทยถูกกล่าวหาว่าเป็น ศูนย์กลางการค้างาช้างในเวทีนานาชาติ โดยถูกกล่าวหาว่ามีการลักลอบนำงาช้างแอฟริกามาแปรรูปให้

ในประเทศและลักลอบส่งออกไปยังประเทศที่สาม ทั้งนี้ ข้อมูล CITES จัดประเทศไทยไว้ในกลุ่มแรก (จากทั้งหมด 13 กลุ่ม) ที่ต้องติดตามข้อมูลเป็นกรณีพิเศษ เป็นภาพลักษณ์ที่ไม่ดีในด้านการอนุรักษ์ตามอนุสัญญา และหากประเทศไทยไม่ดำเนินการควบคุมการค้าช้างในประเทศและปราบปรามการลักลอบค้าช้างอย่างจริงจัง อาจส่งผลถึงการระงับการค้ากับประเทศไทย ซึ่งจะส่งผลเสียทางเศรษฐกิจอย่างมาก

(2) National Laws for implementation of the Convention กฎหมายไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน (พ.ร.บ. สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ปี พ.ศ. 2535) ถูกมองว่าอาจจะไม่ครอบคลุม Parts and Derivatives ของสัตว์ป่าในบัญชีอนุสัญญา CITES ซึ่งประเทศไทยยืนยันแล้วว่าครอบคลุมโดยมีการประยุกต์ใช้กรณีการจับกุม Shahtoosh ซึ่งคดียังอยู่ในชั้นศาล ถ้าผลการตัดสินคดีไม่ครอบคลุม Parts and Derivatives ประเทศไทยอาจถูกพิจารณาปรับลดกฎหมายไปอยู่ในชั้น Category 2 ได้

4.2 ประเด็นมีผลกระทบกับประเทศไทยซึ่งต้องดำเนินการและติดตามอย่างต่อเนื่อง

(1) ลิงอุลลังอุตัง ประเทศไทยได้ดำเนินคดีกรณีลิงอุรังอุตังและส่งคืนลิงอุลลังอุตังกลับประเทศอินโดนีเซียไปแล้วจำนวน 48 ตัว และอยู่ระหว่างดำเนินการส่งคืนที่เหลืออีก 5 ตัว และที่ประชุม CoP แสดงความพึงพอใจผลการดำเนินงานของประเทศไทย อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังต้องติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับลิงที่อยู่ในความครอบครองของซาฟารีเวิลด์ ที่ได้มาก่อนปี 2535 รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และการป้องกันการลักลอบค้าลิงอุลลังอุตัง

(2) เสือ แม้ว่าในขณะนี้ประเทศไทยจะมีภาพลักษณ์ค่อนข้างดีเกี่ยวกับการเข้มงวดและปราบปรามการลักลอบค้าเสือ แต่ในฐานะประเทศถิ่นแพร่กระจาย ประเทศไทยต้องแสดงบทบาทการปราบปรามและการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งแสดงให้เห็นถึง Political will ด้านการอนุรักษ์เสือซึ่งรัฐบาลไทยให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่อยู่แล้ว ประเด็นที่จะได้รับความสนใจในลำดับต่อไปคือการรณรงค์จากหลายประเทศและหน่วยงานภาคเอกชนนำเสือที่ได้จากการเพาะเลี้ยงมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ แม้ว่าเป้าหมายหลักจะอยู่ที่ประเทศจีน แต่ทุกประเทศที่มีศักยภาพในการเพาะเสือ (รวมถึงไทย) ก็อยู่ในเป้าการจับตามองอีกด้วย

4.1.3 ประเด็นที่ควรติดตามอันเป็นผลจากวาระการประชุม

ในการประชุมครั้งนี้ สัตว์ทะเลได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ดังจะเห็นได้จากการมีวาระเกี่ยวกับสัตว์ทะเลมากขึ้น ประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมประมง ซึ่งเป็น Management Authority กำลังติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้รวมถึงการดำเนินการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอีกด้วย

5. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

5.1 กรณีช้าง ซึ่งเป็นเรื่องที่มีผลกระทบโดยตรงกับประเทศไทย นอกเหนือจากข้อเสนอแนะในแต่ละวาระข้างต้นแล้ว เห็นควรดำเนินการในภาพรวมดังต่อไปนี้

(1) ด้านกฎหมาย ในระยะยาว รัฐบาลควรให้การสนับสนุนในการปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายให้ครอบคลุมงานช้างบ้านอย่างเร่งด่วน

(2) ดำเนินการเกี่ยวกับของกลาง

เนื่องจากการนำเข้า-ส่งออกหรือนำผ่านชนิดสัตว์ในบัญชีอนุสัญญา CITES รวมทั้ง คติงาช้างเป็นเรื่องเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งกระทบต่อการดำเนินงานภายใต้อนุสัญญา CITES ดังนั้น เห็นควรมีมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับของกลางเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน โดยห้ามมีการประมวลขายของกลาง อันจะเป็นข้ออ้างให้เกิดการฟอกชนิดหรือ ซากของพืชหรือสัตว์ตามบัญชีอนุสัญญา CITES ซึ่งเป็นปัญหามาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ประเทศไทยถูก กล่าวหาจากประเทศภาคีและกลุ่ม IGO ไม่เพียงแต่กรณีงาช้างเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงกรณีลิงอุลูงดั่ง และคดี Shahtoosh ซึ่งส่งผลต่อเนื่องไปถึง National Law for Implementation of Convention ของ ประเทศไทย ซึ่งกฎหมายไทยถูกมองว่าไม่ครอบคลุม Parts and derivatives

(3) การวิจัย

(3.1) การพิสูจน์งาช้าง เนื่องจากปัญหาสำคัญประการหนึ่ง คือ การพิสูจน์ว่า งาช้างที่แปรรูปแล้วนั้นเป็นงาช้างเอเชียหรือแอฟริกา ดังนั้น เห็นควรจัดตั้งงบประมาณหรือหา งบประมาณวิจัยเพื่อการพิสูจน์งาช้าง หรือเชิญชวนให้นักวิจัยทั้งจากมหาวิทยาลัยและสถาบันที่มี ศักยภาพการวิจัยงาช้าง มาร่วมดำเนินการ

(3.2) เห็นควรเสนองบประมาณสนับสนุนการสำรวจปริมาณงาช้างในตลาด

(4) การประชาสัมพันธ์ แม้ว่ากรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการจัดทำโครงการรณรงค์ต่อต้านการลักลอบค้างาช้างและแสวงหาความ ร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องบริเวณที่มีการค้างาช้างบริเวณ จุดท่องเที่ยวที่สำคัญ (เช่น โรงแรม) เพื่อสร้างความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาว ต่างประเทศ แต่ยังขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากภาครัฐ

(5) การปราบปราม

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กำลังดำเนินการรวบรวมข้อมูลในเชิงลึก เกี่ยวกับการค้างาช้าง เพื่อใช้ในการสืบสวนร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติและเจ้าหน้าที่ จากกรมศุลกากร ในการปราบปรามอย่างจริงจัง ซึ่งก่อนหน้านี้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์ พืชได้ประสานขอความร่วมมือไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมศุลกากร และผู้ว่าราชการจังหวัดทุก จังหวัด ด้วยแล้ว สิ่งที่ต้องดำเนินการในลำดับต่อไปคือ การปราบปรามจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดย การสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างจริงจังทั้งด้านงบประมาณและอัตราค่าสิ่ง

สำหรับการอนุวัติอนุสัญญา CITES กรณีสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากงาช้าง เช่น เสือ ลิงอุลูงดั่ง หรือสัตว์ที่นิยมลักลอบนำเข้ามาเป็นสัตว์เลี้ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสัตว์เลื้อยคลานควร ได้รับการประชาสัมพันธ์ การปราบปรามอย่างเข้มงวด เช่นกัน

5.2 ข้อเสนอเกี่ยวกับการประชุม เนื่องจากการประชุมมีการปรับเปลี่ยนโปรแกรมวันต่อวัน ทำให้การประชุม Committee 1 และ Committee 2 ซึ่งเป็นการประชุมคู่ขนาน และมีวาระที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยในเวลาเดียวกัน การชี้แจงจึงต้องมีการเตรียมพร้อมเป็นอย่างดี นอกจากนี้การประชุมบางวาระซึ่งยืดเยื้อ เช่น ช้าง มีเวลาให้ประเทศที่เกี่ยวข้องชี้แจงที่ค่อนข้างจำกัด ดังนั้นการจัดทำเอกสารชี้แจงเพื่อประกอบวาระการประชุมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับประเทศไทยได้ชี้แจงต่อที่ประชุมในประเด็นหลักและจัดทำเอกสารชี้แจงในเรื่อง ช้างและงาช้าง เสือ ลิขังอูรังอุตัง ผัว Shahhtoosh และการบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปตามอนุสัญญา CITES แล้ว

รายงานของประธานการประชุมโต๊ะกลมระดับรัฐมนตรี ในระหว่างการประชุมภาคีอนุสัญญา CITES ครั้งที่ 14

รัฐมนตรีที่รับผิดชอบงานบังคับใช้อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ได้เข้าประชุมโต๊ะกลมครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ณ กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในวันที่ 13 มิถุนายน ซึ่งจัดขึ้นระหว่างการประชุมภาคีอนุสัญญา CITES ครั้งที่ 14 รัฐมนตรีได้ร่วมถกแถลงแนวทางการกระชับความตกลงทางการเมืองและการดำเนินการในทุกกระดบัชั้นเพื่อการอนุรักษ์และบังคับใช้อนุสัญญา CITES ต่อไป

รัฐมนตรีได้ถกแถลงใน 4 ประเด็นสำคัญดังนี้

- การสนับสนุนอนุสัญญา CITES เป็นวาระด้านความหลากหลายทางชีวภาพและการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้กว้างขวางขึ้น
- การสร้างความเข้มแข็งในการอนุรักษ์และบังคับใช้อนุสัญญา CITES
- บทบาทของ CITES เกี่ยวกับไม้ซุง
- บทบาทของ CITES เกี่ยวกับสัตว์ทะเล

I. การสนับสนุนอนุสัญญา CITES เป็นวาระด้านความหลากหลายทางชีวภาพและการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้กว้างขวางขึ้น

1. เราต่างได้รับทราบความสำคัญอย่างยิ่งยวดของความหลากหลายทางชีวภาพ ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตจากทุกแหล่งและระบบนิเวศที่สลับซับซ้อน ที่เราเป็นส่วนหนึ่ง รวมถึงความหลากหลายภายในชนิดพันธุ์ ระหว่างชนิดพันธุ์ กับของระบบนิเวศ ซึ่งล้วนทำให้พื้นโลกมีคุณลักษณะเฉพาะสำหรับการอยู่อาศัยของมนุษย์ และเป็นสิ่งจำเป็นต่อโลกและความอยู่ดีมีสุขของพวกเรา
2. เราต่างยินดีที่อนุสัญญา CITES นับตั้งแต่มีการจัดตั้ง จัดว่าเป็นหนึ่งในความตกลงด้านสิ่งแวดล้อมที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุดในการบรรลุเป้าประสงค์ด้วยการสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศซึ่งสัตว์ป่าและพืชป่าที่ไม่ส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ และโดยการต่อต้านการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ผิดกฎหมายให้ถึงจุดสิ้นสุด
3. เราต่างรับทราบบทบาทของอนุสัญญา CITES ในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสนับสนุนการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนโดยการสร้างความเชื่อมั่นว่าจะไม่มีสัตว์ป่าและพืชป่าชนิดใด ๆ ที่จะหรือคงมีการใช้ประโยชน์อย่างไม่ยั่งยืนจากการค้าระหว่างประเทศ และจะเป็นผลให้มีการสูญเสียทางความหลากหลายทางชีวภาพมีอัตราที่ลดลงอย่างรวดเร็ว
4. เราต่างยินดีที่จะสนับสนุนอนุสัญญา CITES ท่ามกลางอนุสัญญาอื่น ๆ เพื่อที่จะบรรลุผลสุดยอดในระดับโลกในเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อให้การสูญเสียทางความหลากหลายทางชีวภาพมีอัตราที่ลดลงอย่างรวดเร็วภายในปี 2010 และรวมทั้งเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาความตกลงระหว่างประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการขจัดความยากจนและความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม และรับทราบความต้องการในการกระชับแนวทางด้าน

- การเมืองและการปฏิบัติในทุกระดับชั้นเพื่อเสริมสร้างการสนับสนุนอนุสัญญา CITES เพื่อเป้าหมายนี้ และเป้าประสงค์ข้างต้น และพวกเราควรปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้อง
5. เราต่างตระหนักว่าการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าระหว่างประเทศนำมาซึ่งมูลค่าทางเศรษฐกิจมหาศาลในทั่วโลกและนั่นคือ เมื่อการค้าระหว่างประเทศนี้จะดำเนินไปอย่างไม่ยั่งยืน และผิดกฎหมาย และจะส่งผลกระทบต่อธรรมชาติและความอยู่รอดของสัตว์และพืชในอนาคตอันใกล้ ดังนั้น พวกเราต่างเข้าใจอย่างชัดเจนขึ้นถึงผลต่อเนื่องในด้านเศรษฐกิจของการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ
 6. เรามุ่งเน้นกรอบการทำงานของอนุสัญญา CITES เกี่ยวกับความจำเป็นในการกระชับความร่วมมือพหุภาคี ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการก่อตั้งและคงความร่วมมือระหว่างความตกลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง วิธีการ กระบวนการ และองค์การต่าง ๆ ของสหประชาชาติ องค์การระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง สถาบัน และ stakeholder
 7. เราต่างเชื่อว่าเราต้องพยายามที่จะรักษาดุลระหว่างการใช้อยู่ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งรวมถึงการค้าระหว่างประเทศอย่างยั่งยืน กับการสงวนและอนุรักษ์สัตว์ป่าและพืชป่า ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการเสริมสร้างความรู้และการปรับตัวของประชาสังคม

II. การสร้างความเข้มแข็งในการอนุรักษ์และบังคับใช้อนุสัญญา CITES

8. เราต่างให้ความสำคัญในการกระชับสมรรถภาพของการอนุรักษ์และบังคับใช้กฎหมายในระดับชาติของภาคีต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงและสนับสนุนการป้องกันการค้าระหว่างประเทศโดยไม่ยั่งยืนในบางชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามที่ CITES กำหนด
9. เราได้รับทราบถึงความร่วมมือระหว่างประเทศ ตลอดจนการสนับสนุนด้านงบประมาณ เทคโนโลยี การถ่ายโอน การพัฒนาศักยภาพ และการศึกษา มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนความพยายามของทุก ๆ ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่อยู่ระหว่างช่วงรอยต่อเศรษฐกิจ เพื่อการอนุรักษ์และการบังคับใช้อนุสัญญา CITES ต่อไป
10. เราต่างตระหนักแม้ว่าจะมีความกังวลถึงความเข้มแข็งของ CITES รวมทั้งข้อกำหนดของอนุสัญญาเกี่ยวกับข้อกำหนดในการติดตามการนำเข้าและส่งออก การวิเคราะห์ว่าไม่ส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ การกำหนดบัญชีชนิดพันธุ์บนพื้นฐานข้อมูลวิทยาศาสตร์ และความพยายามร่วมกันในทุกระดับชั้นเพื่อให้เกิดความมั่นคงของการอนุรักษ์และการบังคับใช้อนุสัญญา CITES อาชญากรรมสัตว์ป่า รวมทั้งการค้าทางอินเทอร์เน็ตอย่างผิดกฎหมาย ที่ต่างอยู่ในระดับสูงจนไม่สามารถยอมรับได้
11. ดังนั้น เราต่างร่วมแก้ปัญหาเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพในการอนุรักษ์ตามอนุสัญญา CITES โดยการสร้างความเชื่อมโยงทั้งสิ่งจูงใจและสิ่งไม่จูงใจ เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะลดการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าระหว่างประเทศที่ผิดกฎหมายและเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินการตามข้อกำหนดแห่งอนุสัญญา CITES จึงได้พิจารณาถึงสาเหตุที่แท้จริงของการลักลอบค้าสัตว์ป่าและพืชป่าระหว่างประเทศตามความเหมาะสม โดยการดำเนินการตามความเหมาะสมดังนี้

- 11.1 เพิ่มศักยภาพของกฎหมายระดับชาติ รวมทั้งมีบทลงโทษที่เพียงพอที่จะลงโทษผู้ฝ่าฝืนทำการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าอย่างผิดกฎหมาย

- 11.2 ให้การสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของการค้าระหว่างประเทศซึ่งสัตว์ป่าและพืชป่าอย่างยั่งยืน และความเสียหายจากการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าอย่างผิดกฎหมาย
- 11.3 สนับสนุนงบประมาณและแนวทางวิธีการเพื่อการดำเนินการและอนุวัติตามอนุสัญญา CITES รวมทั้งโครงการเพิ่มศักยภาพ และพิจารณาถึงผลกระทบที่สำคัญของการค้าระหว่างประเทศซึ่งสัตว์ป่าและพืชป่าต่อวิถีชีวิต
- 11.4 มีกระบวนการบริหารที่โปร่งใส ปฏิบัติได้ มีความสอดคล้อง และอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนลดอุปสรรคด้านการบริหารที่ไม่จำเป็น
- 11.5 อำนวยความสะดวกและดำเนินการเพื่อบรรลุข้อกำหนดแห่งอนุสัญญา CITES
- 11.6 สร้างเสริมความร่วมมือทางด้านเทคนิคและวิทยาศาสตร์
- 11.7 เสริมสร้างความร่วมมือ รวมทั้งนโยบายระหว่างภาคส่วนและโครงการความร่วมมือระหว่างภาคส่วน ที่กระทบหรือมีผลกระทบจากการค้าระหว่างประเทศซึ่งสัตว์ป่าและพืชป่า โดยการบูรณาการข้อกำหนดของการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าระหว่างประเทศไปสู่กระบวนการตัดสินใจในระดับชาติ
- 11.8 มีกลไกการติดตามตรวจสอบ รวมทั้งข้อกำหนดและตัวชี้วัด เพื่อประเมินความก้าวหน้าในการบรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา CITES
- 11.9 สนับสนุนโครงการระดับภูมิภาค
- 11.10 กระชับความร่วมมือระหว่างประเทศถิ่นแพร่กระจายเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
12. เราแก้ปัญหาเพื่อการพัฒนาและบังคับใช้นโยบายและมาตรการในทุกระดับชั้นที่จะเสริมสร้างสมรรถภาพในการบังคับใช้อนุสัญญา CITES โดย
 - 12.1 ให้ความสำคัญในการบังคับใช้กฎหมายการค้าสัตว์ป่าและพืชป่า
 - 12.2 อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลสำหรับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 - 12.3 สนับสนุนการฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย
 - 12.4 รับรองแผนปฏิบัติการระดับชาติและระดับภูมิภาคเพื่อการประสานความร่วมมือด้านการดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินว่าไม่ส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์
 - 12.5 การปรับปรุงความร่วมมือของหน่วยงานจัดการอนุสัญญา CITES กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการบังคับใช้อนุสัญญา รวมทั้งตำรวจสากล องค์การศุลกากรโลก และสำนักเลขาธิการ CITES
 - 12.6 สนับสนุนเครื่องอำนวยความสะดวกที่เพียงพอในการติดต่อสื่อสาร ปรับปรุงการแลกเปลี่ยนข้อมูลการบังคับใช้กฎหมายระหว่างหน่วยงาน
 - 12.7 เสริมสร้างศักยภาพระดับชาติในการป้องกันการล่าสัตว์
13. เราเรียกร้องให้ที่ประชุมภาคีอนุสัญญา CITES พิจารณาวาระที่เกี่ยวข้องและภายในกรอบอำนาจ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และการเปลี่ยนสภาพเป็นทะเลทราย

III. บทบาทของ CITES ที่เกี่ยวกับชนิดพันธุ์ไม้ซุง

14. เราทุกคนตระหนักดีว่า การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาและเพิ่มมูลค่าของป่าไม้ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์แก่หมู่ชนในปัจจุบันและอนาคต
15. เราทุกคนแสดงความห่วงใยในสถานการณ์การบุกรุกทำลายป่าไม้และการสูญหายของชนิดพันธุ์ไม้ต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึง การค้าไม้ซุงที่ยั่งยืนและผิดกฎหมาย การปลูกสร้างสวนป่าและการฟื้นฟูสภาพป่าไม้ในอัตราที่เชิงซ้ำ และผลกระทบในทางลบต่อเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความหลากหลายทางชีวภาพ สภาพแวดล้อม และความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนมรดกทางวัฒนธรรม และความจำเป็นเพื่อการดำเนินการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนในทุกระดับ
16. ดังนั้น เราทุกคนจึงส่งเสริมให้มีความร่วมมือและการประสานงานระหว่าง CITES กับอนุสัญญาอื่นๆ รวมทั้งองค์กรและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับไม้ซุง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติในเวทีด้านป่าไม้ องค์การนานาชาติว่าด้วยการค้าไม้ซุง (ITTO) อนุสัญญาความหลากหลายทางชีวภาพ อนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ โดยพิจารณาถึงรูปแบบการประสานงานที่มีอยู่เดิมแต่มุ่งประเด็นในการลบลอบค้าผลิตภัณฑ์ป่าไม้ เช่น
 - 16.1 ส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายด้านป่าไม้และธรรมาภิบาลในทุกระดับ
 - 16.2 ส่งเสริมการทำงานร่วมกันในเรื่องการพัฒนา นโยบาย การดำเนินโครงการต่างๆ ความร่วมมือทางวิชาการ และการเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่
 - 16.3 แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างอนุสัญญา องค์กร และกระบวนการต่างๆ
 - 16.4 สนับสนุนการทบทวนทางด้านวิทยาศาสตร์ และการปรับปรุงการการพูดคุยกันระหว่างหน่วยงาน
 - 16.5 อนุญาต สำนักงานเลขาธิการ CITES เข้าไปเป็นหุ้นส่วนด้านป่าไม้
17. เราทุกคนตกลงใจในการพัฒนาและดำเนินการนโยบาย ตลอดจนมาตรการในทุกระดับ เพื่อที่จะแน่ใจว่าการค้าชนิดพันธุ์ไม้ซุงจะไม่ส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ไม้เหล่านั้นในธรรมชาติ โดย
 - 17.1 ปรับปรุงการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ
 - 17.2 วิเคราะห์โครงสร้างและข้อมูลด้านการค้าเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดและชื่อวิทยาศาสตร์ รวมถึง การวิเคราะห์จำนวนประชากรของชนิดพันธุ์ไม้ซุง
 - 17.3 ทำการสุ่มตัวอย่างการค้าระหว่างประเทศภายใต้ความร่วมมือกับห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์
 - 17.4 เพิ่มความเข้มแข็งของความร่วมมือด้านวิชาการ
 - 17.5 เพิ่มความร่วมมือในระดับโลก

IV. บทบาทของ CITES ที่เกี่ยวกับชนิดพันธุ์สัตว์ทะเล

18. เราทุกคนตระหนักว่า พื้นที่มหาสมุทร ทะเล เกาะ และชายฝั่ง เป็นแหล่งผสมผสานขององค์ประกอบของระบบนิเวศที่สำคัญของโลก และเป็นแหล่งสำคัญของความมั่นคงด้านอาหารของโลก ซึ่งจะ

ช่วยรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ที่ดีของหลาย ๆ ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนา

19. เราทุกคนแสดงความห่วงใยเกี่ยวกับสถานะของประชากรปลาของโลก ซึ่ง 75% ของประชากรปลากำลังถูกทำลายผ่านกระบวนการค้าระหว่างประเทศ ในขณะที่มีความวิตกกังวลว่าความต้องการในอนาคตกำลังเพิ่มขึ้น และมีความเสี่ยงที่ชนิดพันธุ์สัตว์ทะเลจะใกล้สูญพันธุ์หรือมีโอกาสสูญพันธุ์ในอนาคต
20. ดังนั้น เราทุกคนจึงสนับสนุนการเพิ่มความร่วมมือและการประสานงานระหว่าง CITES และอนุสัญญา หรือ องค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชนิดพันธุ์สัตว์ทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ อนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายทางทะเล องค์กรอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ องค์กรการจัดการประมงในระดับภูมิภาค คณะกรรมการปลาวาฬนานาชาติ และองค์กรที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อที่จะช่วยในการจัดการชนิดพันธุ์สัตว์ทะเลในบัญชี CITES ให้มีความยั่งยืน และช่วยป้องกันการลักลอบค้าชนิดพันธุ์สัตว์ทะเล โดย
 - 20.1 ส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายและธรรมาภิบาลในทุกระดับ
 - 20.2 ส่งเสริมการทำงานร่วมกันในเรื่องการพัฒนานโยบาย การดำเนินโครงการต่าง ๆ ความร่วมมือทางวิชาการ และการเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่
 - 20.3 แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างอนุสัญญา องค์กร และกระบวนการต่าง ๆ
21. เราทุกคนตกลงใจในการพัฒนาและการดำเนินนโยบาย ตลอดจนมาตรการในทุกระดับ เพื่อที่จะแน่ใจว่า การค้าชนิดพันธุ์สัตว์ทะเลจะไม่ส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ไม้มเหล่านั้นในธรรมชาติ โดย
 - 21.1 เพิ่มขีดความสามารถในการบังคับใช้กฎหมาย
 - 21.2 พัฒนาความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากร
 - 21.3 ส่งเสริมให้มีโครงการขยายพันธุ์สัตว์ทะเลที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในทุกระดับ
 - 21.4 ช่วยเหลือประเทศที่กำลังพัฒนาในการต่อสู้กับการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย หรือ ไม่มีมาตรการควบคุมที่ดี รวมทั้ง การล่า โดยผ่านกระบวนการพัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่
 - 21.5 สร้างแหล่งคุ้มครองชนิดพันธุ์สัตว์ทะเลตามความเหมาะสม
22. เราทุกคนมองว่า CITES จะร่วมกับองค์กรอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ และองค์กรด้านการจัดการประมงในระดับภูมิภาค ตรวจสอบบัญชีสัตว์ทะเลที่มีการค้าเชิงพาณิชย์ และการดำเนินงานของคณะกรรมการปลาวาฬนานาชาติ เพื่อการประเมินและทบทวนปริมาณประชากรสัตว์ในกลุ่มวาฬและโลมา (cetaceans)

Chair's Report of the

The Ministerial

Round Table

of the 14th meeting of the Conference of Parties

to the

Convention on International Trade

in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (CITES)

Ministers responsible for the implementation of the Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (CITES), present at the Ministerial Round Table (see Annex 1), gathered for the first time in its history, in The Hague, The Netherlands, on 13 June, on the occasion of the 14th meeting of the Conference of Parties to the Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora.

The Ministers discussed the way in which they could strengthen political commitment and action at all levels in order to further the implementation and enforcement of CITES.

The Ministers discussed four key themes:

- The contribution of CITES to the broader biodiversity and sustainable development agenda;
- How to strengthen the implementation and enforcement of CITES;
- CITES role regarding timber species;
- CITES role regarding marine species.

The Chair's Report reflects the expressed views of the Ministers present at the Ministerial Round Table in this regard.

I. CITES contribution to Biodiversity and Sustainable Development Agenda

1. We acknowledged the critical importance of biodiversity – the variability among living organisms from all sources and ecological complexes of which they are part, including diversity within species, between species and of ecosystems – that has made earth a uniquely habitable place for humans and that is essential to our planet and our well-being.
2. We welcomed that CITES, since its inception, is one of the most successful multilateral environmental agreements in achieving its objectives by supporting that international trade in wildlife is non-detrimental to the survival of species and by combating illegal trade in wild fauna and flora to that end.
3. We acknowledged the role of CITES in conserving biodiversity and the contribution to its sustainable use by ensuring that no species of wild fauna or flora becomes or remains subject to

unsustainable exploitation through international trade, thereby contributing to the significant reduction of the rate of biodiversity loss.

4. We welcomed the contribution of CITES, within a range of conventions, to the achievement of the World Summit on Sustainable Development target of significantly reducing the rate of biodiversity loss by 2010 as well as to the achievement of the internationally agreed development goals, including the Millennium Development Goals, in particular those with respect to poverty eradication and environmental sustainability, and acknowledged the need to strengthening political guidance and action at all levels to further enhance the contribution of CITES to this target and these goals, and we should act in this regard.
5. We recognized that international trade in wild animal and plant species represents a considerable economic value worldwide and that, when this international trade is conducted unsustainably and illegally, it can have far-reaching consequences for nature and the survival of animals and plants. Therefore, we need, inter alia, more insight in the economic consequences of the loss of biodiversity.
6. We emphasized within the framework of CITES the need to strengthen bilateral, regional and international cooperation, especially to establish and maintain cooperation with relevant multilateral environmental agreements, instruments, processes and United Nations bodies, relevant international and regional organizations, institutions and stakeholders.
7. We believed that we have to strive for a balance between the use of our natural resources, including sustainable international trade, on the one hand, and the protection and conservation of wild animals and plants, on the other, which also relies on awareness raising and adaptation of civil society.

II. Strengthening Implementation and Enforcement of CITES

8. We underlined the importance to strengthen the national implementation and enforcement capacity of Parties to improve and contribute to preventing unsustainable international trade in certain species of wild and fauna in accordance with CITES.
9. We acknowledged that international cooperation, including financial support, technology transfer, capacity-building and education plays a crucial catalytic role in supporting the efforts of all countries, particularly developing countries and countries with economies in transition, to further the implementation and enforcement of CITES.
10. We recognized, however, with great concern that despite the strengths of CITES, including its provisions for import and export monitoring requirements, non-detriment findings to the survival of species, science-based listings of species and concerted efforts at all levels to secure the implementation and enforcement of CITES, crime against wildlife, including illegal internet trade, is at an unacceptable high level.
11. We, therefore, resolved to strengthening the implementation capacity of CITES through a coherent approach of incentives and disincentives aimed at reducing international illegal wildlife trade and ensuring compliance with the provisions of CITES, taking into account the root causes of illegal trade in wildlife, through, as appropriate:

- a. strengthening national legislation, including sufficient penalties to act as a deterrent against illegal wildlife trade;
 - b. promotion and strengthening of public understanding of the importance of and the benefits provided by sustainable international trade in wild fauna and flora and the negative impacts of illegal wildlife trade;
 - c. provision of appropriate financial resources and means for the operation and implementation of CITES, including capacity-building programmes, taking into account the potential impact of international trade in wildlife on livelihoods;
 - d. administrative procedures that are transparent, practical, coherent and user-friendly, and reduce unnecessary administrative burdens;
 - e. facilitating and achieving compliance with obligations under CITES;
 - f. strengthening of scientific and technical cooperation;
 - g. enhancing cooperation and cross-sectoral policy and programme cooperation amongst sectors affecting and affected by international trade in wildlife, with a view to integrating the regulation of sustainable international trade in wildlife into national decision-making processes;
 - h. monitoring mechanisms, including criteria and indicators, assessing progress towards achieving the objectives of CITES;
 - i. promotion of regional programmes;
 - j. strengthening of the cooperation among Range States to ensure the effective management of natural resources.
12. We resolved to developing and implementing policies and measures at all levels that strengthen the enforcement capacity of CITES through, amongst others:
- a. identification of wildlife trade as a priority area of enforcement;
 - b. the use of risk and intelligence assessments;
 - c. facilitation of access and exchange of information for relevant enforcement officers;
 - d. strengthening of training of enforcement officers;
 - e. adoption of national and regional action plans for coordination of enforcement taking into account of non-detriment finding to the survival of species;
 - f. enhanced collaboration of CITES Management Authorities with relevant bodies in the field of enforcement, including ICPO Interpol, the World Customs Organization and the CITES Secretariat;
 - g. facilitating adequate communication facilities, improved data-exchange between enforcement agencies;
 - h. strengthening national capacities to prevent poaching.
13. We encouraged the Conference of the Parties of CITES to take into consideration during its future meetings, where relevant and within its mandate, cross-cutting issues related to, inter alia, biodiversity, climate change, sustainable forest management and desertification.

III. CITES role regarding timber species

14. We recognized that sustainable forest management, as a dynamic and evolving concept, aims to maintain and enhance the economic, social and environmental values of forests, for the benefit of present and future generations.
15. We expressed concern about continued deforestation, forest degradation and loss of forest species, including through unsustainable and illegal trade of timber species, as well as the slow rate of afforestation and forest recovery and reforestation, and the resulting adverse impact on economies, the environment, including biological diversity and global warming, and the livelihoods of at least a billion people and their cultural heritage, and emphasized the need for more effective implementation of sustainable forest management at all levels to address these challenges.
16. We, therefore, promoted the enhancement of cooperation and coordination, if appropriate, between CITES and other timber species-related Conventions, organizations and processes in areas of mutual interest, in particular with the United Nations Forum on Forests, the International Tropical Timber Organization, the Convention on Biological Diversity, the United Nations Framework Convention on Climate Change and the Food and Agricultural Organization of the United Nations, taking into account existing forms of collaboration, with a view to addressing illicit international trafficking in forest products through, amongst others:
 - a. promotion of forest law, enforcement, and good governance at all levels;
 - b. promotion of synergies in the field of policy development, project and programme implementation, technical cooperation, and capacity building;
 - c. exchange of information and data amongst relevant Conventions, organizations and processes;
 - d. encouraging scientific review and improved inter-agency dialogue;
 - e. admission of the CITES Secretariat to the Collaborative Partnership on Forests;
17. We resolved to developing and implementing policies and measures at all levels in order to promote that international trade in timber species will not be detrimental to the survival of these species, through, amongst others:
 - a. improvement of controls of international trade;
 - b. analysis of trade structures and data sheets on origins and nomenclature, including population analysis of timber species;
 - c. sampling of international trade in co-operation with scientific laboratories;
 - d. strengthening technical cooperation;
 - e. strengthening global collaboration, including south-south collaboration.

IV CITES role regarding marine species

18. We recognized that oceans, seas, islands and coastal areas form an integrated and essential component of the Earth's ecosystem, and are critical for global food security, for sustaining economic prosperity and for the well-being of many national economies, particularly in developing countries.
19. We expressed concern about the state of the world's fish stocks, 75% of which is either **depleted**, overexploited or exploited to its full potential, including through unsustainable international

trade in marine species, while also being aware of the projected increase in future demands on these marine stocks and the related risk of marine species becoming further endangered or even extinct.

20. We, therefore, promoted enhanced cooperation and coordination, where appropriate, between CITES, within its own mandate, and other marine species-related Conventions, organizations and processes in areas of mutual interest, in particular with the United Nations Convention on the Law of the Sea, the Food and Agricultural Organization of the United Nations, regional fisheries management organizations, International Whaling Committee and other relevant organizations in order to contribute to the sustainable management of marine species listed by CITES, and with a view to addressing illicit international trafficking in marine species through, amongst others:
 - a. promotion of law enforcement and good governance at all levels;
 - b. promotion of synergies in the field of policy development, project and programme implementation, technical cooperation, and capacity building;
 - c. exchange of information and data among relevant Conventions, organizations and processes.
21. We resolved to developing and implementing policies and measures at all levels in order to ensure that international trade in marine species will not be detrimental to the survival of these species, through, amongst others:
 - a. enhancement of enforcement capacities;
 - b. knowledge development of stock and population dynamic;
 - c. promotion of breeding programmes of overexploited marine species at an early stage;
 - d. assisting developing countries in combatting illegal, unregulated and unregulated fishing, including poaching, through, amongst others, capacity building;
 - e. creation of marine protected areas, where appropriate.
22. We expressed the view that CITES recognises the Food and Agricultural Organization of the United Nations and Regional Fishery Management Organizations for examining listing of commercially traded fish species and the competence of the International Whaling Committee for the assessment and the review of the stock levels of cetaceans.

สรุปผลการประชุม Asia Regional Meeting

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ชื่อการประชุม	การประชุม Asia Regional Meeting
1.2 สถานที่ประชุม	กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์
1.3 วันที่ประชุม	วันที่ 4 และ 11 มิถุนายน 2550
1.4 งบประมาณ	รัฐบาลไทย
1.5 ผู้เข้าร่วมประชุม	ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ CITES จากทวีปเอเชีย
สำหรับประเทศไทย ผู้แทนจาก 3 หน่วยงาน คือ กรมอุทยานแห่งชาติ
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร และกรมประมง

ส่วนที่ 2 รูปแบบและเนื้อหาการประชุม

2.1 วัตถุประสงค์ของการประชุม

เป็นการประชุมก่อนการประชุม CoP เพื่อเป็นการห้เสียงเกี่ยวกับวาระการประชุม CoP และการเลือกผู้แทนไปทำหน้าที่คณะกรรมการชุดต่างๆ โดยปกติจะจัด ณ ประเทศใดประเทศหนึ่งในทวีปเอเชีย แต่เนื่องจากปีนี้ไม่สามารถจัดก่อนการประชุม CoP14 ได้ จึงนำไปจัดการประชุมในระหว่างการประชุม CoP14

2.2 รูปแบบการประชุม

เป็นการประชุมรวมเต็มคณะโดยมีผู้แทน Standing Committee (SC) จากทวีปเอเชีย คือ จีน ญี่ปุ่น และมาเลเซีย เป็นผู้ร่วมดำเนินรายการประชุม

2.3 เนื้อหาการประชุม

เป็นการประชุมเพื่อพิจารณาคัดเลือกผู้แทนที่จะไปทำหน้าที่ใน Standing Committee (SC) Animals Committee (AC) Plants Committee (PC) และการนำเสนอสถานภาพ อุปสรรค และปัญหาการดำเนินงาน CITES ในภูมิภาคเอเชีย อย่างไรก็ตามเนื่องจากไม่มีประเทศใดเสนอตัวแทนเป็นเจ้าภาพจัดประชุม Asia Regional Meeting จึงจัดประชุมดังกล่าวในระหว่างการประชุม CoP 14 ส่งผลให้เวลามีค่อนข้างจำกัด ไม่สามารถดำเนินการหาเสียงสนับสนุนเกี่ยวกับวาระการประชุมได้

ส่วนที่ 3 ผลการประชุม

ผลการประชุมสรุปได้ ดังนี้

1. การเลือกผู้แทนที่จะทำหน้าที่กรรมการบริหารอนุสัญญา กรรมการด้านพืช และกรรมการด้านสัตว์ มีดังนี้

กรรมการบริหารอนุสัญญา: ประเทศอิหร่านเป็นผู้แทนหลัก และประเทศคูเวตเป็นผู้แทนสำรอง
กรรมการด้านพืช: Tukirin Partomihardjo (Indonesia) เป็นผู้แทนหลัก โดยมี Mohd Yunus Zaharia (Malaysia) เป็นผู้แทนสำรอง

กรรมการด้านสัตว์: Mohammed Reza Pourkazemi (Iran) เป็นผู้แทนหลัก โดยมี Nobuo Ishii (Japan) เป็นผู้แทนสำรอง

2. ที่ประชุมให้เป็นการติดต่อประสานงานให้มากขึ้น โดยผู้ที่ทำหน้าที่แทนในคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ควรทำหน้าที่ประสานงาน

ส่วนที่ 4 ผลกระทบต่อประเทศไทย

การดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการต่างๆ ที่ต้องเสนอผ่านและได้รับการรับรองจากที่ประชุม Asia Regional Meeting

1. คณะกรรมการบริหารอนุสัญญา: ประเทศไทยหมดวาระการดำรงในฐานะ Previous Host Country หลังการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 56 หากประเทศไทยจะเสนอผู้แทนในคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา จะต้องรอเสนอในการประชุม CoP ครั้งต่อไป

2. คณะกรรมการด้านพืช: กรมวิชาการเกษตร โดย ดร.วิชา อิติประเสริฐ เป็นคณะกรรมการ

3. คณะกรรมการด้านสัตว์: ปัจจุบันประเทศไทยไม่มีผู้แทนในคณะกรรมการชุดนี้

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1. ประเทศไทยจัดเตรียมงบประมาณสำหรับเจ้าหน้าที่ CITES จาก 3 หน่วยงาน คือ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร และ กรมประมง เข้าร่วมประชุม Asia Regional Meeting เนื่องจากเป็นการประชุมที่มีความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงาน CITES ของทวีปเอเชีย ที่สำคัญยังเกี่ยวเนื่องกับการเลือกผู้แทนในคณะกรรมการชุดต่างๆ ข้างต้น

2. ประเทศไทยโดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งจาก 3 CITES Management Authorities ควรเตรียมเจ้าหน้าที่เพื่อเสนอตัวเป็นกรรมการบริหารอนุสัญญาในคราวประชุม CoP โอกาสต่อไป

3. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรมประมง ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการด้านสัตว์

สรุปผลการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา (Standing Committee) ครั้งที่ 55

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ชื่อการประชุม	การประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา (Standing Committee) ครั้งที่ 55
1.2 สถานที่ประชุม	กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์
1.3 วันที่ประชุม	วันที่ 2 มิถุนายน 2550
1.4 งบประมาณ	รัฐบาลไทย
1.5 ผู้เข้าร่วมประชุม	ประกอบด้วย ผู้แทนจาก 6 ภูมิภาค
ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ในฐานะ Depository Country
ประเทศไทยในฐานะ Previous Host Country
ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในฐานะ Current Host Country
นอกจากนี้ยังมีผู้สังเกตการณ์จากประเทศภาคีและ IGO

ส่วนที่ 2 รูปแบบและเนื้อหาการประชุม

2.1 วัตถุประสงค์

เป็นการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องที่ต่อเนื่องจากคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 54 และพิจารณาเรื่องที่สำคัญก่อนนำเข้าสู่ประชุม CoP14

2.2 รูปแบบ

เป็นการประชุม 1 วัน ก่อนการประชุม CoP14

2.3 เนื้อหา

มีทั้งหมด 21 วาระ ซึ่งเป็นประเด็นที่จะนำเสนอในที่ประชุมภาคีอนุสัญญา CITES ครั้งที่ 14 เพื่อพิจารณา หรือเพื่อทราบความก้าวหน้าของการดำเนินการ

ส่วนที่ 3 ผลการประชุม

ผลการประชุมสรุปประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย

● วาระที่ 10 Elephants

- Control of trade in African Elephant Ivory

มติที่ประชุม

1. ที่ประชุมบันทึกการรายงานของสำนักเลขาธิการ CITES เกี่ยวกับความก้าวหน้าในการประเมินระบบการควบคุมการค้าช้างภายในประเทศของญี่ปุ่น ที่ระบุว่ายังไม่มีแนวทางหรือมาตรฐานรองรับการดำเนินการ อย่างไรก็ตามญี่ปุ่นได้ชี้แจงเกี่ยวกับการควบคุมตามแนวชายแดนซึ่งระบุให้มีการนำเข้าเฉพาะด่านที่กำหนดเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีข้อกำหนดให้รายงานเกี่ยวกับการครอบครองช้างที่ใช้ส่วนตัว ญี่ปุ่นจึงได้จัดทำฐานข้อมูลที่ได้จากการรายงานด้วยความสมัครใจจากประชาชน

2. ที่ประชุมมีมติปฏิเสธข้อเสนอแนะของจีน ที่ขอให้มีการพิจารณาใน คณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 55 ให้จีนเป็น Trade Partner าช้าง เนื่องจากไม่ได้กำหนดไว้ในวาระและความไม่พร้อมเรื่องเอกสารที่ให้คณะกรรมการบริหารอนุสัญญาพิจารณา ตลอดจนไม่มีเวลาได้ศึกษาเอกสาร ทั้งนี้ที่ประชุมลงคะแนนเห็นด้วยกับข้อเสนอของจีน 6 คะแนน คัดค้าน 6 คะแนน ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ในฐานะ Depository Country ไม่ออกเสียง ทำให้ข้อเสนอของจีนตกไป

- MIKE Baseline Information

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติรับรองข้อมูล MIKE baseline information ที่ครบถ้วนแล้ว จำนวน 51 แห่ง ในทวีปแอฟริกา และ จำนวน 18 แห่งในทวีปเอเชีย (รับรอง 11 เสียงและไม่รับรอง 2 เสียง)

- วาระที่ 12 Bigleaf Mahogany Species Transferred from Appendix I to Appendix II
มติที่ประชุม ที่ประชุมมีมติเกี่ยวกับการดำเนินงานของประเทศเปรู กรณีไม้มะฮอกกานี ดังนี้
(1) เห็นชอบโควตาการส่งออกของเปรู จำนวน 4,983 ลูกบาศก์เมตร สำหรับปี 2007 ให้เพิ่มหลังจากได้รับการยืนยันและอนุมัติโดยสำนักเลขาธิการ CITES
(2) สำหรับโควตา ปี 2007 เปรูจะไม่กำหนดโควตาบนพื้นฐานของโควตาที่เหลือในปีก่อนหน้า
(3) เรียกร้องให้รัฐบาลเปรูให้การรับรองเกี่ยวกับ Strategic Action Plan สำหรับมะฮอกกานี รวมทั้งระบุแหล่งงบประมาณที่จำเป็นต้องดำเนินการให้เป็นไปตามแผน ทั้งนี้เปรูควรพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

(4) แนะนำให้เปรูดำเนินการร่วมกับชุมชนท้องถิ่นภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานอนุสัญญา CITES รวมทั้งความสมัครใจให้มีการการันตีพื้นที่ที่มีการตัดมะฮอกกานี ทั้งนี้รวมถึงการจัดตั้งคณะกรรมการหลายฝ่าย เพื่อมาดูแลเกี่ยวกับปัญหาการค้าไม้มะฮอกกานีเถื่อน นอกจากนี้ยังรวมถึงรายงานการทำเครื่องหมาย (Barcodes) เพื่อบันทึกและติดตามความเคลื่อนไหวของการขนส่งไม้และบังคับใช้ และจุดควบคุมที่มีเจ้าหน้าที่และเครื่องมือไม่เพียงพอ ทั้งนี้เปรูควรสนับสนุนให้บริษัทที่ดำเนินการธุรกิจเกี่ยวกับไม้ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับธุรกิจไม้ดำเนินไปอย่างดีที่สุด เพื่อให้แน่ใจว่าไม้ที่มาจากแหล่งผิดกฎหมายและไม้ที่ดำเนินการทางด้านการค้า ไม่ถูกนำมาใช้ในระบบไม้ที่มีอยู่ นอกจากนี้ที่ประชุมยังมีมติให้ประเทศภาคีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการดังนี้

(1) ให้คณะกรรมการบริหารอนุสัญญา บันทึกการเสริมสร้างศักยภาพร่วมกับ ITTO ในการดำเนินการให้เป็นไปตามช่องแนวทางและเรียกร้องให้ประเทศภาคีที่นำเข้าไม้และหน่วยงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องสนับสนุนเปรูให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะข้างต้น

(2) ให้คณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ร้องขอให้สำนักเลขาธิการ CITES กำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตาม Strategic of Action Plan อย่างต่อเนื่องและรายงานให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาทราบในโอกาสต่อไป

โดยสรุป เนื่องจากเวลาประชุมไม่เพียงพอ อันเป็นผลจากการพิจารณา วาระที่ 10 เกี่ยวกับช้างและผลิตภัณฑ์จากช้าง และวาระที่ 12 ใช้เวลามาก ทำให้พิจารณาได้เพียง 14 วาระ จากทั้งหมด 21 วาระ

ส่วนที่ 4 ผลกระทบต่อประเทศไทย

วาระที่ 14: National Laws for Implementation of the Convention (ซึ่งไม่ได้มีการพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 55 เนื่องจากเวลาจำกัด) เกี่ยวกับกฎหมาย ซึ่งกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ได้ชี้แจงให้สำนักเลขาธิการ CITES ทราบแล้วว่ากฎหมายประเทศไทย (พ.ร.บ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535) ครอบคลุม Part and Derivatives ทั้งนี้ประเทศไทย ยังรอผลจากการตัดสินคดี Shahtooshi ซึ่งในขณะนี้อยู่ในชั้นศาล เพื่อยืนยันอีกครั้งว่า กฎหมายไทยครอบคลุม Part

and Derivatives หากผลคิดบ่งชี้ว่าไม่ครอบคลุม CITES Secretariat อาจถือเป็นข้ออ้างเพื่อลดกฎหมายไทย ไปอยู่ใน Category 2

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

5.1 การประชุม คณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ซึ่งจัดขึ้นก่อนการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิด สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CoP) (ดังเช่นการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 55) มีวาระเพื่อพิจารณาก่อนนำเข้าสู่ที่ประชุม CoP ดังนั้น ภาระผูกพันเกี่ยวข้องกับประเทศไทยเกี่ยวกับการควบคุมการค้าช้างภายในประเทศ จึงควรดำเนินการอย่างจริงจังและเข้มงวด มิฉะนั้น อาจจะถูกหยิบยกมาเป็นประเด็นระงับการค้ากับไทยในอนาคต

5.2 เนื่องจาก คณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ทำหน้าที่เสมือนเป็นคณะรัฐมนตรีของการดำเนินงานตามอนุสัญญา CITES ดังนั้น การประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง นอกเหนือจากประเด็นที่ประเทศไทยต้องชี้แจง ในการประชุมอาจมีประเด็นอื่นเกี่ยวกับสัตว์และพืชที่อาจจะถูกพาดพิงประเทศไทยในอนาคต ประเทศไทยจึงควรส่งผู้แทนเข้าร่วมด้วยทุกครั้งเพื่อเป็นการเกาะติดสถานการณ์และชี้แจงข้อเท็จจริงต่าง ๆ

สรุปผลการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา (Standing Committee) ครั้งที่ 56

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ชื่อการประชุม	การประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา (Standing Committee) ครั้งที่ 56
1.2 สถานที่ประชุม	กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์
1.3 วันที่ประชุม	วันที่ 15 มิถุนายน 2550
1.4 งบประมาณ	รัฐบาลไทย
1.5 ผู้เข้าร่วมประชุม	ประกอบด้วย - ผู้แทนจาก 6 ภูมิภาค- ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในฐานะ Depository Country- ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในฐานะ Current Host Country- ประเทศกาตาร์ ในฐานะ Next Host Country ประเทศไทยผู้แทนโดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์

ส่วนที่ 2 รูปแบบและเนื้อหาการประชุม

2.1 วัตถุประสงค์

เป็นการประชุมต่อเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 55 และดำเนินการให้เป็นไปตามมติที่ประชุม CoP โดยจัดประชุมหลังจากการประชุม CoP 14 เสร็จสิ้นลง แต่เนื่องจากเวลาจำกัดจึงจัดประชุมเพื่อเลือกประธานคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาคนใหม่

2.2 รูปแบบ

เป็นประชุมหลังจากการประชุม CoP14

2.3 เนื้อหา

ไม่มีการกำหนดวาระไว้ โดยเลขานุการใช้เดสก์ทอปในที่ประชุม และให้ประเทศสมาชิกเสนอชื่อประธานคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาคนใหม่ ซึ่งหลังจากนั้นประธานคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาคนใหม่ ได้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม โดยกล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนและปิดประชุม โดยใช้เวลาประชุม 5 นาที

ส่วนที่ 3 ผลการประชุม

ที่ประชุมมีมติเลือก Mr. Chistian Maquieira จากประเทศชิลี เป็นประธานคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาคนใหม่

ส่วนที่ 4 ผลกระทบต่อประเทศไทย

ไม่มี เนื่องจากเลื่อนไปพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 57

ส่วนที่ 6 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ติดตามการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 57 ซึ่งจะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 14 - 18 กรกฎาคม 2551 ณ กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ทั้งนี้ประเทศไทยควรเตรียมความพร้อมและส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุม เพื่อร่วมชี้แจงประเด็นที่เป็นผลต่อเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ครั้งที่ 55 (National Laws for Implementation of the Convention) และ CoP 14

ข้อตัดสินใจที่ 13.26 (แก้ไข CoP14)

ที่ประชุมภาคีสัญญา CITES เห็นชอบแผนปฏิบัติการว่าด้วยการควบคุมงาช้าง (Action plan for the control of trade in elephant ivory) ตามที่แนบท้ายข้อตัดสินใจนี้

แผนปฏิบัติการว่าด้วยการควบคุมการค้างาช้างแผนปฏิบัติการว่าด้วยการควบคุมการค้างาช้าง

1. ทุก ๆ ประเทศถิ่นแพร่กระจายของช้าง รวมทั้งประเทศภาคีอื่น ๆ และประเทศที่ไม่ได้เป็นภาคีที่มีอุตสาหกรรมการแกะสลักงาช้างหรือมีการค้างาช้างภายในประเทศ ซึ่งไม่ได้มีการควบคุม ควรดำเนินการอย่างเร่งด่วนดังนี้

ก) ห้ามการค้างาช้างภายในประเทศที่ไม่ได้มีมาตรการควบคุม (งาดิบ งากึ่งแปรรูป และงาแปรรูป) กฎหมายควรมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิสูจน์การครอบครองงาช้างที่ถูกต้องตามกฎหมายของบุคคลในกรณีที่มีเหตุผลเชื่อได้ว่าการครอบครองนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อการเคลื่อนย้ายโดยไม่ได้รับอนุญาต การค้า เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือ ส่งออก หรือบุคคลใดที่เคลื่อนย้ายงาช้างเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว หากมีการอนุญาตการค้างาช้างภายในประเทศก็ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดในมติที่ประชุม 10.10 (แก้ไข CoP14) (การค้าตัวอย่างพันธุ์ช้าง)

ข) กำหนดแนวทางสำหรับทุกหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานที่มีหน้าที่ควบคุมตามแนวชายแดนเพื่อบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่หรือกฎหมายใหม่อย่างเข้มงวด และ

ค) เสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อประชาชนเกี่ยวกับข้อห้ามที่มีอยู่หรือจะมีต่อไปเกี่ยวกับการค้างาช้าง

2. ภายในวันที่ 31 สิงหาคม 2550 สำนักเลขาธิการ CITES ต้องจัดส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับการควบคุมการค้างาช้างไปยังประเทศที่เป็นภาคีและไม่ใช่ภาคีที่ได้รับการวิเคราะห์โดยระบบฐานข้อมูลการค้างาช้าง Elephant Trade Information System (ETIS) ตามที่รายงานต่อที่ประชุม CoP14 ว่ามีผลกระทบจากการลักลอบค้างาช้าง โดยให้ตอบกลับแบบสอบถามดังกล่าวไปยังสำนักเลขาธิการ CITES ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2550

3. เสนอแนะให้ทุก ๆ ประเทศถิ่นแพร่กระจายของช้างให้ความร่วมมือกับโครงการที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการจำแนกงาช้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้การสนับสนุนตัวอย่างที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดทำข้อมูล DNA และ ด้านนิติวิทยาศาสตร์ .

4. สำนักเลขาธิการ CITES ควรแสวงหาความช่วยเหลือจากภาครัฐ องค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนงานในการยับยั้งการลักลอบส่งออกงาช้างจากทวีปแอฟริกา และตลาดค้างาช้างภายในประเทศที่ไม่มีการควบคุมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการค้างาช้างผิดกฎหมาย สำนักเลขาธิการ CITES ต้องทำงานร่วมกับประเทศที่เกี่ยวข้องในทวีปแอฟริกาและเอเชียเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการเพื่อการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการนี้ (หากได้รับการร้องขอ) ตลอดจนให้การสนับสนุนในลักษณะเดียวกันกับประเทศภาคีอื่น ๆ ที่มีอุตสาหกรรมการแกะสลักงาช้างหรือมีการค้างาช้างภายในประเทศ สำนักเลขาธิการ CITES ต้องดำเนินการกิจของตนอย่างต่อเนื่องเพื่อประสานงานในระดับชาติ ภูมิภาค องค์กรและเครือข่ายบังคับใช้กฎหมายระหว่างประเทศ (เช่น

เครือข่ายบังคับใช้กฎหมายสัตว์ป่าและพืชป่าในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN-WEN) ตำรวจสากล (ICPO-Interpol) ทีมเฉพาะกิจความตกลงลูซากา (Lusaka Agreement Task Force) และองค์การศุลกากรโลก เพื่อช่วยเหลือในการปราบปรามการค้างาช้างผิดกฎหมาย

5. ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 สำนักเลขาธิการ CITES จะทำการประเมินความก้าวหน้าเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการนี้ ทั้งนี้อาจรวมถึงภารกิจการตรวจสอบงานอนุรักษ์ในถิ่นกำเนิดด้วยตามความเหมาะสม การประเมินจะให้ความสำคัญกับประเทศภาคีที่ได้รับการบ่งชี้จากการศึกษาโดยสำนักเลขาธิการ CITES และแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่ความเหมาะสม ว่ามีตลาดการค้างาช้างภายในประเทศที่ไม่มีการควบคุม หรือ ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการการค้างาช้างผิดกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีความสำคัญ ได้แก่ แคนเมอรูน สาธารณรัฐคองโก ไนจีเรีย ไทย และประเทศอื่นๆ ที่มีการบ่งชี้โดยฐานข้อมูล ETIS ว่ามีผลกระทบอย่างมากจากการการค้างาช้างผิดกฎหมาย

6. หากภาคีที่เป็นประเทศถิ่นกำเนิดยังไม่ตอบกลับแบบสอบถามตามวรรค 2 ข้างต้น ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2550 สำนักเลขาธิการ CITES จะออกหนังสือแจ้งเวียนไปยังภาคีแจ้งที่ประชุมภาคีอนุสัญญา CITES มีข้อเสนอแนะให้ระงับการค้าเชิงพาณิชย์ซึ่งชนิดพันธุ์ในบัญชี CITES กับประเทศดังกล่าว โดยการเสนอดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้จนกว่าสำนักเลขาธิการ CITES จะได้รับแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลแล้ว

7. ในกรณีที่ปรากฏว่า ประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นภาคีและไม่เป็นภาคีไม่ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการนี้ หรือ ปรากฏว่ามีการขายงาช้างในปริมาณมากอย่างผิดกฎหมาย สำนักเลขาธิการ CITES หลังจากหารือกับคณะกรรมการบริหาร จะออกหนังสือแจ้งเวียนภาคีให้ระงับการค้าเชิงพาณิชย์ซึ่งชนิดพันธุ์ในบัญชี CITES กับประเทศดังกล่าว

8. สำนักเลขาธิการ CITES จะรายงานผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการนี้ในแต่ละการประชุมสามัญของคณะกรรมการบริหาร

มติที่ประชุม ที่ 10.10 (แก้ไข CoP14)
เรื่อง การค้าตัวอย่างพันธุ์ช้าง

เกี่ยวกับการควบคุมการค้าช้างภายในประเทศ

เสนอให้ภาคีที่มีอุตสาหกรรมแกะสลัก ซึ่งไม่มีการจัดการ หรือการควบคุม ตลอดจนภาคีที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าช้าง จะต้องมีกฎหมายภายในประเทศที่รัดกุม และมีมาตรการควบคุมและบังคับใช้กฎหมาย ดังนี้

1. มีระบบการจดทะเบียน และการอนุญาต ผู้นำเข้า โรงงานผลิต ผู้ค้าส่ง และผู้ค้าปลีก ช้างดิบก้างทั้งแปรรูป และผลิตภัณฑ์จากงาช้างแปรรูป
2. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับตลาดค้าปลีก เพื่อประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยว และผู้ที่มีสัญชาติอื่น ๆ เพื่อรณรงค์ไม่ให้ซื้อช้าง เนื่องจากเป็นการผิดกฎหมายในการนำช้างเข้าประเทศของตน
3. มีมาตรการบันทึกข้อมูลและตรวจสอบ ที่ให้หน่วยงานด้านการจัดการของอนุสัญญา CITES หรือ หน่วยงานของรัฐที่เหมาะสม สามารถติดตามการเคลื่อนย้ายของช้างภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของ
 - 3.1 มีการควบคุมการค้าช้างดิบก้างที่เข้มงวด และ
 - 3.2 มีระบบการรายงานที่ตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพและเข้มงวด และมีระบบการบังคับใช้กฎหมายสำหรับการค้าผลิตภัณฑ์งาช้าง

ขอให้สำนักเลขาธิการ CITES (ตามความเหมาะสม) ให้ความช่วยเหลือภาคีในการปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย และมาตรการการบังคับใช้

ให้คณะกรรมการบริหารพิจารณาบทวนการดำเนินการของประเทศผู้บริโภคร่วมเพื่อปรับปรุงกฎหมายและมาตรการควบคุม และรายงานผลต่อที่ประชุมภาคีอนุสัญญา CITES แต่ละครั้ง

Decision 13.26 (Rev.CoP14)

The Conference of the Parties adopted the *Action plan for the control of trade in elephant ivory* attached as Annex 2 to these Decisions.

Action plan for the control of trade in elephant ivory

1. All elephant range States¹, and other Parties and non-Parties with an ivory carving industry or internal trade in ivory that is unregulated, should urgently:
 - a) prohibit the unregulated domestic sale of ivory (raw, semi-worked or worked). Legislation should include a provision which places the onus of proof of lawful possession upon any person found in possession of ivory in circumstances from which it can reasonably be inferred that such possession was for the purpose of unauthorized transfer, sale, offer for sale, exchange or export or any person transporting ivory for such purposes. Where regulated domestic trade is permitted, it should comply with the provisions of Resolution Conf. 10.10 (Rev. CoP14) (Trade in elephant specimens);
 - b) issue instructions to all law enforcement and border control agencies to enforce existing or new legislation rigorously; and
 - c) engage in public awareness campaigns publicizing existing or new prohibitions on ivory sales.
2. The Secretariat shall, by 31 August 2007, distribute to all Parties and non-Parties that have been identified in the Elephant Trade Information System (ETIS) report for the 14th meeting of the Conference of the Parties as being affected by illicit trade in ivory a questionnaire relating to the control of trade in ivory. Questionnaires should be returned to the Secretariat by 31 December 2007.
3. All elephant range States are recommended to cooperate with relevant research projects studying the identification of ivory, especially by supplying relevant samples for DNA and other forensic science profiling.
4. The Secretariat should seek the assistance of governments, international organizations and non-governmental organizations in supporting the work to eradicate illegal exports of ivory from the African continent and the unregulated domestic markets that contribute to illicit trade. The Secretariat shall also, if requested, work with the relevant countries in Africa and Asia to provide technical assistance for the implementation of this action plan. It shall provide similar assistance to any other Parties that have an ivory carving industry or internal trade in ivory. The Secretariat shall also continue its work, in conjunction with national, regional and international law enforcement organizations and networks (such as the ASEAN Wildlife Enforcement Network, ICPO-Interpol, Lusaka Agreement Task Force and the World Customs Organization) to assist in combating illicit trade in ivory.
5. From 1 January 2008, the Secretariat shall undertake work to assess progress made with the implementation of the action plan. Where appropriate, this shall include *in situ* verification missions. Priority should be given to assessment of States that are identified during research by the Secretariat and through other appropriate sources of information to have active and unregulated internal markets for ivory or to be significantly affected by illicit trade in ivory. **Particular priority should be given to Cameroon, the Democratic Republic of the Congo, Nigeria, Thailand and any other country identified through ETIS as being significantly affected by illicit trade.**

¹ Except any Party for which an annotation in the Appendices authorizes trade in worked ivory.

6. Where an elephant range State fails to submit by 31 December 2007 the questionnaire referred to in point 2 above, the Secretariat shall issue a Notification to the Parties advising that the Conference of the Parties recommends that Parties not authorize commercial trade in specimens of CITES-listed species with the State in question. Such a recommendation shall remain in force until a completed questionnaire is received by the Secretariat.
7. **In cases where relevant Parties or non-Parties are found not to implement this action plan, or where significant quantities of ivory are found to be illegally sold, the Secretariat shall, following consultation with the Standing Committee, issue a Notification to the Parties advising that the Conference of the Parties recommends that Parties not authorize commercial trade in specimens of CITES-listed species with the State in question.**
8. The Secretariat shall report upon the implementation of the action plan at each regular meeting of the Standing Committee.

Conf. 10.10 (Rev. CoP14)

Trade in elephant specimens

Regarding control of internal ivory trade

RECOMMENDS to those Parties in whose jurisdiction there is an ivory carving industry that is not yet structured, organized or controlled and to those Parties designated as ivory importing countries, that comprehensive internal legislative, regulatory and enforcement measures be adopted to:

- a) register or license all importers, manufacturers, wholesalers and retailers dealing in raw, semi-worked or worked ivory products;
- b) establish a nationwide procedure, particularly in retail outlets, informing tourists and other non-nationals that they should not purchase ivory in cases where it is illegal for them to import it into their own home countries; and
- c) introduce recording and inspection procedures to enable the Management Authority and other appropriate government agencies to monitor the flow of ivory within the State, particularly by means of:
 - i) compulsory trade controls over raw ivory; and
 - ii) a comprehensive and demonstrably effective reporting and enforcement system for worked ivory;

URGES the Secretariat, where possible, to assist Parties in improving these legislative, regulatory and enforcement measures; and

DIRECTS the Standing Committee to undertake a regular review of actions taken by consumer States to improve legislation and enforcement measures and to report the results at each meeting of the Conference of the Parties;

ประกาศกระทรวงพาณิชย์
เรื่อง ให้ผู้ประกอบการพาณิชย์กิจต้องจดทะเบียนพาณิชย์
(ฉบับที่ 8.)

พ.ศ. 2547

ด้วยเป็นการสมควรกำหนดให้ผู้ประกอบการพาณิชย์เกี่ยวกับโรงงานแปรรูป และสลัก
หัตถกรรม การค้าปลีกการค้าส่งจากห้าง และผลิตภัณฑ์จากห้าง ต้องจดทะเบียนพาณิชย์เพื่อให้ทราบ
หลักฐานการประกอบการพาณิชย์กิจของกิจการนั้น ๆ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราช
บัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ
จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 39 และมาตรา 50
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ให้ผู้ประกอบการพาณิชย์กิจ
ต้องจดทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2547”

ข้อ 2. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 60 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ผู้ประกอบการพาณิชย์กิจไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือห้างหุ้นส่วนสามัญ
ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือ
บริษัทมหาชนจำกัด ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนใน
ประเทศไทย ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ต้องจดทะเบียนพาณิชย์ คือ โรงงานแปรรูป และสลักและ
การทำหัตถกรรมจากห้าง การค้าปลีกการค้าส่งจากห้างและผลิตภัณฑ์จากห้าง

ข้อ 4. การจดทะเบียนพาณิชย์ตามข้อ 3. ให้เฉพาะสำนักงานกลางทะเบียนพาณิชย์
และสำนักงานทะเบียนพาณิชย์จังหวัดเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับจดทะเบียนพาณิชย์ โดยผู้ประกอบการ
พาณิชย์ที่มีที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครให้จดทะเบียนพาณิชย์ ณ สำนักงาน
กลางทะเบียนพาณิชย์ สำหรับผู้ประกอบการที่มีที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในเขตจังหวัดอื่น
นอกจากกรุงเทพมหานคร ให้จดทะเบียนพาณิชย์ ณ สำนักงานทะเบียนพาณิชย์จังหวัดนั้น

/และถ้า....

และถ้าสำนักงานแห่งใหญ่ของผู้ประกอบพาณิชย์กิจตั้งอยู่ในต่างประเทศและมาตั้งสำนักงานสาขาเพื่อประกอบพาณิชย์กิจในประเทศไทย สำนักงานสาขาทั้งอยู่ในเขตจังหวัดใดก็ให้จดทะเบียนพาณิชย์ในเขตจังหวัดนั้น

ประกาศ ณ วันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2547

(ลงชื่อ) วัฒนา เมืองสุข

(นายวัฒนา เมืองสุข)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

สำเนาฉบับ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 4

ด่วนมาก

ที่ ทส 0943 / 10484

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

61 ถ. พหลโยธิน เขตจตุจักร กทม. 10900

15 มิถุนายน 2547

เรื่อง การควบคุมการค้าช้างภายในประเทศ

เรียน อธิบดีกรมปศุสัตว์

อ้างถึง หนังสือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด่วนที่สุด ที่ ทส 0943/1330

ลงวันที่ 27 มกราคม 2547

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. มติองค์ประชุมที่ (Resolution of Conference) 10.10 ฉบับแก้ไข เรื่อง การค้าตัวอย่างพันธุ์ช้าง : Trade in Elephant specimens
 2. ข้อวินิจฉัย (Decision) ที่ 12.39 เรื่อง การควบคุมการค้าช้างภายในประเทศ : Control of internal ivory trade

ตามพันธกรณีของประเทศไทย ในฐานะภาคีสัญญาวาดด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่า และพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ต้องมีการดำเนินการเพื่อสนองต่อมติองค์ประชุมที่ (Resolution of Conference) 10.10 ฉบับแก้ไข เรื่อง การค้าตัวอย่างพันธุ์ช้าง : Trade in Elephant specimens (สิ่งที่ส่งมาด้วย 1) อันเป็นผลต่อเนื่องจากข้อวินิจฉัย (Decision) ที่ 12.39 ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีการค้าช้างภายในประเทศ (สิ่งที่ส่งมาด้วย 2) สืบเนื่องจากกรณี “ช้างบ้าน” ที่เป็นสัตว์พาหนะ รวมทั้งซากร่างกาย หรือส่วนต่างๆ ของสัตว์พาหนะนั้นๆ ที่อยู่นอกเหนืออำนาจแห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ซึ่งดูแลโดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แต่มีได้มีข้อยกเว้นให้อยู่นอกบทบัญญัติของอนุสัญญา (CITES) ซึ่งควบคุมดูแลการค้าระหว่างประเทศ หากภาคีไม่ดำเนินการข้างต้นจักเป็นเหตุให้ถูกระงับการค้า (Trade Ban) จากประเทศภาคีสัญญาได้ ซึ่งจะเกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจเป็นมูลค่าไม่น้อย นอกจากนี้ ในระหว่างวันที่ 2 - 14 ตุลาคม 2547 ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมภาคีสัญญา (CITES) ครั้งที่ 13 เพื่อแสดงศักยภาพ และความเชื่อถือในระดับนานาชาติของประเทศของไทยในฐานะเจ้าภาพ จึงต้องมีมาตรการเร่งด่วนที่สนองต่อมติองค์ประชุมดังกล่าว

/กรมอุทยาน...

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยสำนักงานอนุสัญญาฯ (CITES) จึงได้จัดให้มีการหารือระหว่างผู้แทนจกหน่วยงานราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายในการควบคุมดูแลการค้าภายในประเทศ ได้แก่ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมปศุสัตว์ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมศุลกากร และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 ณ กรมอุทยานฯ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึงมาตรการหนึ่งที่เป็นผลจากการหารือข้างต้น คือ การอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติโรกระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 ในการควบคุมการค้างาช้างเป็นการเฉพาะกิจ จนกว่าการแก้ไขพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 จะแล้วเสร็จ ด้วยงาช้างที่ยังไม่ได้แปรรูปเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป ถือเป็นซากสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรกระบาดสัตว์ฯ หากทำการค้างาช้างดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนซึ่งผู้แทนประเทศไทยจากกรมอุทยานฯ ได้นำเสนอมาตรการควบคุมการค้างาช้างภายในประเทศโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติโรกระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 ในการกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมในการอนุญาตค้างาช้างต่อที่ประชุมคณะกรรมการประจำอนุสัญญา CITES ครั้งที่ 50 เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2547

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงใคร่ขอหารือกรมปศุสัตว์ในการกำหนดเงื่อนไขการออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการค้างาช้าง โดยมีแนวทางดังนี้

1. ผู้ที่ทำการค้างาช้าง ต้องมีใบอนุญาตค้าซากสัตว์จากกรมปศุสัตว์ โดยระบุประเภทสินค้าชัดเจนว่าเป็น “งาช้าง” ในใบอนุญาต โดยในวันยื่นขออนุญาตต้องแสดงรายการตามข้อ 2.1 สำหรับผู้ที่มีใบอนุญาตค้าซากสัตว์อยู่แล้ว และมีสินค้างาช้างอยู่ให้แจ้งนายทะเบียนภายใน 30 วัน พร้อมใบอนุญาตแล้วดำเนินการตามข้อ 2.

2. ผู้ที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1. ต้องแจ้งรายการ ดังต่อไปนี้

- 2.1 รายการสินค้างาช้างที่มีอยู่
- 2.2 รายการซื้อขายสินค้างาช้าง
- 2.3 รายการแปรรูปงาช้าง (หากมี)

พร้อมเอกสารที่ใช้ประกอบการลงรายการ ได้แก่ สำเนาเอกสารการซื้อขายสินค้าที่เป็นงาช้าง ที่ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้ซื้อและผู้ขาย วันเดือนปีที่ทำการซื้อขาย จำนวนสินค้า ลักษณะของสินค้าน้ำหนักสินค้า ราคาต่อหน่วย ภาพถ่ายสินค้า บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ซื้อและผู้ขาย หากมีการได้มาซึ่งงาช้าง ต้องแสดงเอกสารการได้มาซึ่งงาช้างดังกล่าว เช่น สำเนาเอกสารการซื้อขายงาช้างระหว่างเจ้าของช้างที่มีตัวรูปพรรณและผู้ซื้อ สำเนาคำว่ารูปพรรณช้าง บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ซื้อและผู้ขาย เป็นต้น ทั้งนี้ ต้องแสดงรายการสินค้าอย่างต่อเนื่องภายใน 30 วัน นับจากวันที่ซื้อขายสินค้า หรือแปรรูป พร้อมเอกสารหลักฐานที่กำหนดข้างต้น โดยในรายละเอียดจะได้ประสานงานต่อไป

ทั้งนี้ ได้สั่งการให้สำนักงานอนุสัญญาฯ (CITES) กรมอุทยานฯ เป็นผู้ประสานงาน โดยตรงกับกรมปศุสัตว์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลประการใด ขอให้โปรดแจ้งกรมอุทยานฯ ทราบด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

15 ส.ย. 2547
(นายสมชัย เพียรสถาพร)

อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

สำนักงานอนุสัญญาฯ (CITES)

โทร. / โทรสาร 0-2561-4838 0-2940-6449

สิ่งที่ส่งมาด้วย 5

ที่ ทส 0902 / 20387

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร 10900

22 ธันวาคม 2549

เรื่อง การควบคุมและปราบปรามการค้าลักลอบค้างาช้าง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้รับข้อมูลจาก TRAFFIC ประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าในประเทศไทยมีการค้าค้างาช้างทั่วประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่จะขายให้กับชาวต่างประเทศ และนำออกนอกประเทศที่กลายมาเป็นสินค้าที่ผิดกฎหมาย ประกอบกับสำนักงานเลขาธิการ CITES มีหนังสือ ที่ JMS/enf ลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยขอให้มีการควบคุมการค้าค้างาช้างในประเทศอย่างเข้มงวดโดยมีองค์การเอกชนระหว่างประเทศเฝ้าติดตามการแก้ปัญหาการค้าลักลอบค้างาช้าง และอาจเสนอให้มีการระงับการค้ากับประเทศไทย หากประเทศไทยไม่มีความก้าวหน้าในการแก้ปัญหา

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ขอเรียนว่า การค้าค้างาช้างและการควบคุมการค้าลักลอบค้างาช้างในประเทศมีกฎหมายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. การค้าค้างาช้างในประเทศไทย ต้องเป็นงาช้างที่ได้จากช้างที่เป็นสัตว์พาหนะ ตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 อยู่ในการควบคุมของกรมการปกครอง
2. การเคลื่อนย้ายงาช้างไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 อยู่ในการควบคุมของกรมปศุสัตว์
3. การค้างาช้างและผลิตภัณฑ์จากงาช้าง ต้องจดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 อยู่ในการควบคุมของกรมปศุสัตว์และตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499 อยู่ในการควบคุมของ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
4. งาช้างที่ได้มาจากช้างที่เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง การครอบครอง ซื้อมา และนำเข้าส่งออก ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 อยู่ในการควบคุมของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
5. การค้างาช้างระหว่างประเทศ เป็นการกระทำผิดตามกฎหมาย เนื่องจากช้างเป็นสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์ อยู่ในบัญชี Appendix I ของอนุสัญญา CITES ที่ไม่อนุญาตให้มีการค้าระหว่างประเทศและไม่อนุญาตให้มีการนำเข้า-ส่งออกงาช้าง ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 อยู่ในการควบคุมของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช และงาช้างเป็นสินค้าต้องห้ามนำเข้า-ส่งออก ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 อยู่ในการควบคุมของกรมศุลกากร

ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการลักลอบค้างาช้างดังกล่าว จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือจากจังหวัดได้โปรดมอบหมายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการดังนี้

1. หามาตรการในการควบคุมและตรวจสอบหลักฐานการได้มาของงาช้างการเคลื่อนย้าย และการซื้อขายงาช้างตามระเบียบกฎหมายที่มีอยู่
2. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมตรวจสอบงาช้างและที่มาของงาช้างในสถานประกอบการแปรรูป และค้างาช้างอย่างสม่ำเสมอ
3. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปราบปรามการลักลอบค้างาช้างผิดกฎหมายตามอำนาจหน้าที่ อย่างเข้มงวดและมีประสิทธิภาพ
4. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือไม่ให้ซื้อขายงาช้างผิดกฎหมาย
5. ขอความอนุเคราะห์แจ้งข้อมูลผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์ (งาช้าง) ในจังหวัดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499
6. ขอความอนุเคราะห์แจ้งข้อมูลผู้ประกอบการพาณิชย์กิจเกี่ยวกับงาช้างที่จดทะเบียนพาณิชย์ ในจังหวัดตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา ผลเป็นประการใดขอได้โปรดแจ้งให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ทราบด้วย พร้อมปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานเพื่อจักได้ประสานงานกับหน่วยงาน ที่รับผิดชอบแก้ไขระเบียบและกฎหมายต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเฉลิมศักดิ์ งามชัยมงคล)
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา

โทร. 0-2561-4292-3 ต่อ 709

โทร/แฟกซ์ 0-2561-4838

ด่วนที่สุด

ที่ ทส 0902.3/ 1342

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

สิ่งที่ส่งมาด้วย 6

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

92 ถนนพหลโยธิน ซอย 7 เขตพญาไท

กรุงเทพฯ 10400

28 มิถุนายน 2550

เรื่อง การควบคุมการค้าช้างภายในประเทศ

เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์

- อ้างถึง 1. หนังสือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด่วนมาก ที่ 0943/8656 ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2547
2. หนังสือกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ที่ พณ 0805.03/2899 ลงวันที่ 6 กันยายน 2547
3. หนังสือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด่วนที่สุด ที่ 0902/3164 ลงวันที่ 7 มีนาคม 2550

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนารายงานการประชุมหารือเพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุมและตรวจสอบการค้าช้าง เมื่อวันที่วันพฤหัสบดีที่ 8 มีนาคม 2550 ณ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
2. ตัวอย่างบัญชีสินค้าช้าง แบบ 1-3 และเอกสารประกอบการลงบัญชีสินค้า

ตามหนังสือที่อ้างถึง 1 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ขอให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า พิจารณาออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ กำหนดให้พาณิชย์กิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าช้างต้องจดทะเบียนพาณิชย์และจัดทำบัญชี เพื่อเป็นการควบคุมการค้าช้างภายใน ประเทศตามพันธกรณีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) และกรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้ดำเนินการออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องให้ผู้ประกอบพาณิชย์กิจต้องจดทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2547 กำหนดให้ผู้ประกอบการทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่ประกอบพาณิชย์กิจเกี่ยวกับช้างต้องจดทะเบียนพาณิชย์ เป็นผลให้ผู้ประกอบพาณิชย์กิจที่เป็นนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องจัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 อยู่แล้ว แต่หากเป็นบุคคลธรรมดา กรมพัฒนาธุรกิจการค้าให้ความเห็นว่าข้อมูลทางบัญชีอาจไม่สะท้อนถึงแหล่งที่มาของต้นกำเนิดสินค้าตามความต้องการของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และอาจสร้างภาระต่อผู้ประกอบการพาณิชย์กิจ (หนังสือที่อ้างถึง 2) นั้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ประชุมหารือร่วมกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุมและตรวจสอบการค้าช้าง เมื่อวันที่วันพฤหัสบดีที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2550 ณ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ (สิ่งที่อ้างถึง 3) รายละเอียดผลการประชุมตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 โดยที่ประชุมเห็นว่า เนื่องจากการค้าช้าง

/และได้รับ...

และได้รับความสนใจในระดับนานาชาติ และประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในสิบประเทศที่ยังมีการค้า
งาช้างภายในประเทศ จึงเป็นเรื่องเร่งด่วนและจำเป็นที่จะต้องมีการควบคุมการค้างาช้างดังกล่าว
อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้มาตรการด้านการบัญชีเพื่อควบคุมการค้างาช้าง จึงมีความเหมาะสมกับ
สถานการณ์ปัจจุบันที่ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะควบคุมดูแล จึงเห็นชอบให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า
และพันธุ์พืช ประสานกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพื่อพิจารณาบทวนออกประกาศกระทรวงพาณิชย์
กำหนดให้บุคคลธรรมดาหรือห้างหุ้นส่วนเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีด้วย
และออกประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กำหนดลักษณะของบัญชีสินค้าและเอกสารประกอบการ
ลงบัญชีของพาณิชย์เกี่ยวกับงาช้างเป็นการเฉพาะ เนื่องด้วยเหตุผลความจำเป็นโดยสรุปดังต่อไปนี้

1. จากข้อมูลการจดทะเบียนพาณิชย์ พบว่า พาณิชย์กิจที่เกี่ยวข้องกับการค้างาช้าง
ส่วนใหญ่เป็นบุคคลธรรมดา จึงไม่ต้องจัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543
2. ข้อมูลทางด้านการบัญชีที่มีรายละเอียดเป็นการเฉพาะและเอกสารประกอบการ
ลงบัญชีที่ละเอียดครบถ้วนจะสามารถตรวจสอบและติดตามที่มาของงาช้างได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เอกสารที่มาของงาช้างที่ชอบด้วยกฎหมาย เช่น ตัวรูปพรรณ ใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาด
สัตว์ เป็นต้น ดังมีรายละเอียดของบัญชีและเอกสารประกอบการลงบัญชี ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2
3. ในปัจจุบัน งาช้างบ้านยังไม่มีกฎหมายควบคุมเป็นการเฉพาะ กล่าวคือตาม
พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 ควบคุมดูแลช้างบ้าน เป็นสัตว์พาหนะชนิดหนึ่ง แต่มิได้มี
บทบัญญัติที่ครอบคลุมถึงงาช้างบ้านดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นได้มาจากการตัดหรือเล็มออกจากช้างที่มีชีวิต
หรือเก็บจากช้างที่ตายแล้ว ทั้งนี้ ช้างบ้านไม่เป็นสัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
พ.ศ. 2535 ดังนั้นจึงยังไม่มีกฎหมายเฉพาะที่จะอาศัยอำนาจเพื่อควบคุมการค้างาช้างบ้านได้
แต่เนื่องจากประเทศไทยจะต้องดำเนินการตามพันธกรณีแห่งอนุสัญญา CITES ในเรื่องดังกล่าว
การควบคุมการค้างาช้างบ้านภายในประเทศมิให้ปะปนกับงาช้างที่ผิดกฎหมายได้แก่ งาช้างป่า และ
งาช้างแอฟริกา โดยการอาศัยฐานอำนาจตามกฎหมายที่บังคับใช้อยู่แล้ว คือ พระราชบัญญัติทะเบียน
พาณิชย์ พ.ศ. 2499 และพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 จึงมีความเหมาะสมต่อสถานการณ์
ปัจจุบันสามารถดำเนินการได้โดยไม่ล่าช้า และยังเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงาน
ภาครัฐ ทั้งนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ระหว่างการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้
ครอบคลุมถึงช้างบ้าน ในขั้นนี้จึงมีความจำเป็นต้องอาศัยอำนาจของกฎหมายดังกล่าวไปพลางก่อน
จนกว่าจะมีกฎหมายที่ควบคุมดูแลโดยตรง
4. หากการค้างาช้างภายในประเทศยังมิได้มีมาตรการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ จะเกิด
ความเสียหายต่อภาพลักษณ์ของประเทศในด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าและการดำเนินการให้เป็นไปตาม
พันธกรณีแห่งอนุสัญญา CITES และอาจเป็นเหตุให้ประเทศไทยถูกระงับการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่มี
มูลค่าทางเศรษฐกิจจำนวนไม่น้อย โดยการประชุมภาคีอนุสัญญา CITES ครั้งที่ 14 จะจัดขึ้นระหว่าง
วันที่ 3-15 มิถุนายน 2550 ณ ประเทศเนเธอร์แลนด์ มีวาระเกี่ยวกับการควบคุมการค้างาช้าง
ภายในประเทศ และประเทศไทยจะได้นำเสนอความก้าวหน้าในเรื่องดังกล่าว

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้ว เพื่อให้การควบคุมการค้า
งาช้างภายในประเทศดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นการอนุรักษ์ตามอนุสัญญา CITES อันเป็น
ภาพลักษณ์ที่ดี จึงขอให้กระทรวงพาณิชย์ โดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า พิจารณาดำเนินการคือ

1. ทบทวนออกประกาศกระทรวงพาณิชย์กำหนดให้บุคคลธรรมดาหรือห้างหุ้นส่วน
ซึ่งประกอบพาณิชย์กิจเกี่ยวกับงาช้างเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีด้วย

2. ออกประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กำหนดลักษณะของบัญชีสินค้าและเอกสาร
ประกอบการลงบัญชีสินค้าของพาณิชย์กิจที่เกี่ยวกับงาช้างเป็นการเฉพาะ
และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดกับกรมพัฒนาธุรกิจ
การค้า ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลประการใด ขอได้โปรดแจ้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ ทึงหพันธ์)

รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านบริหารธรรมชาติ

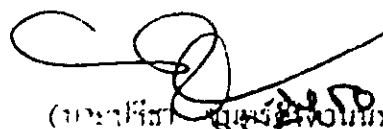
ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา
โทร./โทรสาร 0 2561 4838, 0 2940 6449

(นายวิชานา เวชประทีป)

ผู้อำนวยการกองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา

(นายพิชิต รัตนาสกุล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

(นายณรงค์ศักดิ์ ฤทธิประศาสน์)

นักวิชาการระดับชำนาญการ

ฝ่ายอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า

/ร่าง
/พิมพ์
/ตรวจ